

Velencei-tó

2025. 2. szám

Kultúra – gazdaság – turizmus – életmód

**CSERNY VILMOS
– AKIT KUTAKKÁ
GYŰJTÖTT A MÉLY**

**HORNYÁK ADRIENN:
„MINDENKINEK
VAN ÉRTEKE”**

**CZEILINGER IZABELLA,
AZ OSZAKAI
VILÁGKIÁLLÍTÁSRÓL**

**A MESZLENY-KASTÉLY
TÖRTÉNETE**

**EGYENES ÚT A HULIGÁNOK KÖZÉ –
ROMANEK GERGELY DERENGŐ ÁLMOK ÚTJÁN**

10 ezer példányban megjelenő ingyenes magazin

HALÁSZ GEDEON ESEMÉNYKÖZPONT

2475 Kápolnásnyék, Kazinczy utca 22-30.

A Velencei-tó térségének egyedülálló központja
közel 1000 négyzetméteren várja céges és magán
megrendelőit a főváros vonzáskörzetében, **Kápolnásnyéken**.

AJÁNLATOT KÉRNE?
Keressen elérhetőségeinken

 rendezveny@esemenykozpont.hu

 esemenykozpont.hu

 +36 20 445 6556

 [@esemenykozpont.hu](https://www.instagram.com/esemenykozpont.hu)

Vörösmarty 225

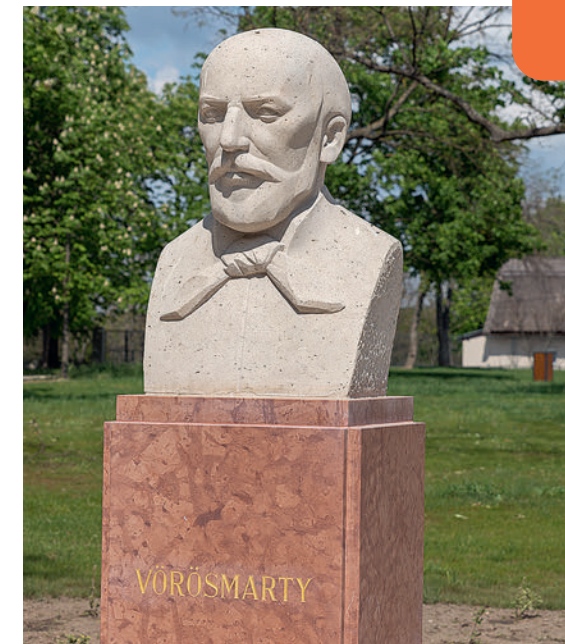
Eddigi életem során számtalanszor barangoltam már a Velencei-hegység bokros, ligetes, másutt sűrűbb erdővel borított emelkedőin, turistaútvonalain, s néztem vissza a Velencei-tó nádasokkal tarkított, mára már igencsak szomorúvá vált víztükrére. S legalább ennyiszor jártam be csónakkal, kajakkal, kenuval és kishajóval a nádasok közötti járatokat, az előbukkanó újabb és újabb tisztásokat; némi büszkeséggel: akár csak a régi pákozdi és sukorói halászok, úgy ismerem a nád sűrűjében megbújó, alig látszó átjárókat. Tudom, merre kutatott a madarak után Chernel István, Warvasovszky Emil, Schmidt Egon vagy Radetzky Jenő, hol vadászott Nádasdy Ferenc, Meszleny Lajos vagy Scharvaicz Péter, s merre végzett néprajzi gyűjtőmunkát Gönyi Sándor, Kresz Mária vagy éppen Lukács László.

S ugyan csak hőlégballonnal szálltam e táj fölé, én pontosan tudtam, merre néztek, ha azt kérdezték,

hol lakott itt Vörösmarty Mihály. A Gurgyal, Bágyon, Csekés, Cserepes, Bikavölgy szavak csak azoknak rajzolnak ki valami egészet, akik a Velencei-tónál nőttek fel, s akik Agárdtól Pázmándig keresztül-kasul járták az erdőket, mezőket, szántókat, réteket, és persze a nagy vizet, aminek az újjászületéséről naponta szövünk egyre reménytelenebbnek tűnő álmokat, de azért sosem adjuk fel.

Éppen ezért nekünk Vörösmarty elsősorban nem a nemzet nagy költője, hanem a földink, aki ugyanazokat az ösvényeket taposta, s talán éppen ugyanannak a nagy tölgynek az árnyékában pihent meg, s ugyanúgy kortyolta az Angélika-forrás időközben kiapadt, de valamikor igencsak ízletes és hűsítő vizét, mint mi. Vörösmarty nekünk nem letudandó tananyag, hanem példakép: erőt meríthetünk annak a tudatából, hogy a Pannon táj ezen lesajnált, alulértékelt, sokszor elfeledett vidékéről is el lehet jutni a világ, pontosabban a világirodalom csúcsára. Bár sem tehetségben, sem állhatatosságban nem érünk a nyomába, mi is úgy érezzük, ahogy a *Zalán futásában* olvasható, hogy „tehetetlen kor jött el, puhaságraserényebb / Gyermekek álltak elő az erősebb jámbor apáktól.” Forrongó és önnön értékeit minduntalan meggyalázó világunkban magunk is sokat töprengünk azon, hogy „Ment-e / A könyvek által a világ elébb?”, végül is nem tudunk mást választ adni, mint Ő: nincs más dolgunk a világban, mint „küzdeni, / És tápot adni lelki vágyainknak. / Ember vagyunk, a föld s az ég fia. / Lelkünk a szárny, mely ég felé viszen. . .”. Mi tudjuk, hogy melyik épületben született a költő, s hogy az a ház már nem áll. Az emlékmúzeum felújításakor éppen azért vettem le azt a régi táblát, amelyik szülőházaként jelölte meg az épületet. S azt is tudjuk, hogy az utolsó éveiben számára otthont nyújtó, Jókai által lerajzolt, és 1856-ban rövid írásban is megörökített nyéki lak szintén az enyészet részévé vált. Pedig „E kis alacsony ház volt az, hol a halhatatlan költő mulandósága utolsó éveit leélte” – írta Jókai. „Sokszor monda: jó hogy a magyar poéta lesütve szokta hordani a fejét, mert ha egyenesen hordaná, megütné a fejét a gerendában.”

Mi elzarándokoltunk a festői fekvésű faluba, Nadapra, ahonnan gyalázatos módon telepítették ki az egykor példás rendet tartó, egységes és harmonikus utcaképet teremtő, magyar hazájukat szerető svábokat, akik a múlt század elején úgy építették meg a csodás katolikus templomukat, hogy megtartották és konzerválták az előző egy faldarabját. S ennek nem volt más oka, minthogy a korábbi templomban keresztelték meg a nagy költőt, s bár az az épület már nem áll, az a keresztelő medence, amibe a két napos Mihályt bemártották, mind a mai napig okot ad a zarándoklatra.

Vigh Tamás: Vörösmarty (Kápolnásnyék, 1955) – Fotó: Kömives András

Végül Velence, ahol a költő idős anyja élt, ahol, amikor tehette, Mihály is meglátogatta a kilenc gyermek nevelésében és a korai özvegységben, valamint a sok nélkülözésekben megfáradt asszonyt. De Velence a szőlészkedés, a borászkodás, a pezsgőkészítés helyszíne is. Akkor még nem volt a környék rózsadombja a Bence-hegy, a hatalmas nyaralók, valamint a luxusautókat rejtő teremgarázsok fölé húzott panorámás villák helyén hangulatos pincék és présházak, s gondosan művelt szőlőültetvények tették kellemessé a szemnek a Velencei-tó Badacsonytát. Itt állt a nagy költő saját pincéje, amiben gyermekkoromban meghitt étterem működött. A rendszerváltás után évtizedekig szemezttem az egyre csak pusztuló épülettel, mígnem sikerült megmentenünk, s elé egy újabb Vörösmarty-szobrot állítani.

200 éve született a magyar romantika halhatatlan költője, Vörösmarty Mihály. Én nem a hatalmas ikont látom magam előtt, hanem a hús-vér embert, egyet közülünk, akinek valamikor megszorítottam a kezét, amikor összefutottunk a nadapi Csúcsos-hegy lábánál, a rajnai rizling ültetvényem mellett. Én éppen a dudva burjánzásán bosszankodtam, miközben ő Pázmánd felől közelített, egyedül, gyalogosan. Vigasztalásul szivarral kínált, amit vonakodva fogadtam el, mert Jókaitól tudtam, hogy a saját maga természetette dohányból készített hírhedt szivarjai „éppen olyan keserűek voltak, amilyen édesek költeményei”.

L. Simon László

Elek Imre: Vörösmarty Mihály (Velence, 2021) – Fotó: Kömives András

TARTALOM

Vörösmarty 225 1

AKTÍV

TOP 5 aktív program a Velencei-tó körül 4–5

CÍMLAPSZTORI

Egyenes út a Huligánok közé – **Romanek Gergely** álmai és céljai 6–9

PORTRÉ

Cserny Vilmos – Akit kutakká gyűjtött a mély 16–19

Törő Gábor: „A három település között már most erős az összefogás – ezt csak támogatni kell” 22–23

Hornyák Adrienn: „Mindenkinek van értéke” 28–29

KULTÚRA

Szabadságvágy a szelíd ívek mögött – **Ujváry Lajos** 100, életműkiállítás 20–21

A múlt patinája, a jövő emlékezete – **Pogány Gábor Benő** Kossuth-szobra Kápolnásnyéken 24–26

Agyagkatonák – Az első kínai császár halhatatlan őrei. Szenzációs kiállítás nyílik a Halász-kastélyban 46–47

Főszerez a Csajághy Laura Szabadtéri Színpadon – a legjobb pillanatokkal 52–58

TÓPARTI GASZTRO

Társasági Vadászrandevű – képekben 48–49

Áfonya, vaddisznó és dió – Velence és a Gulyás csárda ízei a tányéron 50–51

Forralt bor újragondolva: velencei-tavi fehérből – Ragyogó és friss, fűszerekkel a tóparti lankákról 60–61

HELYI

A Meszleny-kastély újjászületése 10–11

Mohl udvar – Új élet a régi kapu mögött 40–41

Úrnapja a vízen – környezet a tavon 42–43

KITEKINTŐ

Soponya – Természetközeli feltöltődés az Ökoturisztikai Központban 62–63

HELYTÖRTÉNET

Kárpáti Miklós: A velencei Meszleny-kastély múltjáról 12–15

Kárpáti Miklós: A velencei Hajdu-strand története 36–39

ZENE

Fesztiválhangulatban a Velencei-tó – EFOTT és B MY LAKE 30–33

Nyáresti pillanatok – Zene, koncert minden ízlésnek a Halász-kastélyban 34–35

Menni az égi jel után – Czeilinger Izabella, az oszakai világkiállításról: „óriási szakmai és emberi élmény” 44–45

IMPRESSZUM

VELENCEI-TÓ – Kulturális, idegenforgalmi, gasztronómiai, gazdasági magazin. **2025/2., VII. évfolyam második szám.** Megjelenik évente kétszer, illetve tematikus számokkal alkalmanként. Felelős szerkesztő: **S. Töttő Rita.** Szerkesztőbizottság: **L. Simon László (elnök), Rodics Eszter, Bársony Péter.** Kiadja a **Velencei-tavi Kistérségért Alapítvány**, 2475 Kápolnásnyék, Deák Ferenc utca 10., Telefon: 06-21 292-0471. www.velma.hu, e-mail: szerkesztoseg@velma.hu, Felelős kiadó: **Dr. Kazai Viktor kuratóriumi elnök.** Hirdetés-felvétel a szerkesztőség elérhetőségein lehetséges. Címlapkép: **S. Töttő Rita,** Nyomdai előkészítés: **Arany Imre | Layout Factory,** Nyomdai munkák: **Apáti Nyomda – Cegléd,** Példányszám: 10.000, ISSN 2677-0504. A magazint kiadó Velencei-tavi Kistérségért Alapítvány támogatója a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.

VII. évfolyam | 2025. 2. szám

TOP 5 AKTÍV PROGRAM A VELENCEI-TÓ KÖRÜL

Ha nincs sár, nem esik a hó vagy az eső, akkor itt az alkalom, hogy kiszabaduljunk a négy fal közül és felfedezzük a Velencei-tó környékének legjobb aktív kikapcsolódási lehetőségeit! Legyen szó vízi élményekről, pumpapályáról, erdei futópályáról vagy családi sportparkról, a térség minden korosztály számára kínál izgalmas, mozgásra csábító helyszíneket. Van köztük olyan, amit csak jó időben javaslunk, de a legtöbb télen-nyáron kipróbálható.

TOP 1 SUP-élmény a Velencei-tavon

Ha nyár, akkor vízpart – és ha vízpart, akkor itt az ideje kipróbálni a SUP-ozást! A stand up paddle (röviden SUP) nem véletlenül hódította meg az egész világot: egyszerre nyújt kikapcsolódást, sportélményt és különleges közelséget a természethez. A Velencei-tó pedig tökéletes helyszín ehhez. A Velencei-tó minden partszakasza ideális a SUP-ozásra: Sukoró csendes öbleitől Gárdony nyüzsgő strandjaitól bárhol élvezhető a tó látványa és nyugalma. A sportág előnye, hogy a kezdők gyorsan elsajátíthatják, de a gyakorlottabbak számára is tartogat kihívást. Ráadásul remekül erősíti a törzsizmokat, fejleszti az egyensúlyt, és segít kiszakadni a mindennapok rohanásából. A felszerelés hiánya sem akadály: a tó körül több kölcsönző várja a vendégeket, így akár egy hétvégi kiruccanás során is átélhető ez az élmény. Egy naplementés evezés a tó tükrén pedig garantáltan emlékezetes pillanatokat tartogat.

A Velencei-tó térségében elsőként Velencén jött létre pumpapálya, amely azóta elkerítetten, biztonságosan működik. A kerékpáros kikapcsolódásra vágyó fiatalok számára az egyik legkedveltebb helyszín, ahol mosdók, bicikli gyors szervíz és pihenő is várja a látogatókat. A pumpapálya remek lehetőséget nyújt mozgásra, sportra, miközben fejleszti az egyensúlyérzetet, a koordinációt és az állóképességet. A hullámokból és kanyarokból álló pálya minden korosztály számára élvezetes kihívást jelent, ráadásul biztonságos környezetben. Velencén a kerékpáros pálya nemcsak a kerékpárosok, de a gördeszkások és rolleresek számára is lehetőséget biztosít a képességek fejlesztésére – így az egész család együtt élvezheti a sportos kikapcsolódást.

TOP 2 Pumpapálya Velencén

Fotók: Kőmives András, S. Tóth Rita

A térség legújabb pumpapályája Gárdonyban található, amit szintén gyorsan megszerettek a helyiek és az ide látogatók egyaránt. A pálya jól kialakított hullámokkal, gördülékeny kanyarokkal és különböző nehézségű részekkel várja a kerékpárosokat – de nyitva áll azok előtt is, akik gördeszkával, rollerrel vagy más gurulós járművel jönnek. A strand közelében található központ nem csak nyáron, de száraz időben mindig várja a kerékpárosokat.

TOP 3 Kerékpáros pálya Gárdonyban is

TOP 4 Tenisztől a futásig: Agárdi Parkerdő

Az Agárdi Parkerdő Sport- és Szabadidő-központ igazi zöld ékszerdoboz a város szívében, ahol a természet és a mozgás öröme találkozik. A 29 hektáros erdő változatos növényállománya és madárvilága nyugodt környezetet teremt a sportolni vágyóknak és a kikapcsolódást keresőknek. A tavaszi szezonra készülve érdemes ellátogatni ide: az 1200 méteres erdei futópálya, a kültéri fitnesspark, a tenisz- és focipályák remek lehetőséget nyújtanak az aktív feltöltődésre. A gyerekeket játszótér várja, a rendezvények kedvelőinek pedig a nagy füves tisztás kínál helyszínt családi programokhoz. Az Agárdi Parkerdő tökéletes úti cél mindenkinek, aki friss levegőn, zöld környezetben szeretné megkezdeni a következő sportos évszakot.

A kápolnásnyéki szabadidőpark ideális helyszín a család minden tagjának. Az Ország út és az Arany János utca sarkán található, kerítéssel körbevett parkban a felnőttek fedett, modern erősítőeszközökkel edzhetnek a szabadterei fitness eszközökkel, miközben a gyerekek biztonságos játszótéren fedezhetik fel a különböző játékokat. A hely kényelmes és családbarát: kon-ténern mosdó és ivókút is rendelkezésre áll, így hosszabb időt is kényelmesen el lehet tölteni itt. A jó idő beköszön-tével tökéletes úti cél mindazoknak, akik friss levegőn, biztonságos és rendezett környezetben szeretnének mozogni, játszani és feltöltődni.

TOP 5 Szabadidőpark felnőtteknek, gyerekeknek: Kápolnásnyéken

Egyenes út a Huligánok közé

Vannak emberek, akiknek az útja olyan egyenes, mint a nyíl. Még úgy is, hogy minden, ami egykor zsákutcának tűnt, nehézségnek vagy toporgásnak, mind szükséges volt ahhoz, hogy azzá váljék, ami felé derengő álmai, megérzett céljai vitték. **ROMANEK GERGELY** életútja is ilyen, aki a Velencei-tó partján, lábát a stégen lóbálva mesélt arról, honnan indult és hogy került közel öt éve a Hooligans zenekar basszusgitárja mögé.

Öt éve a Hooligans tagjaként
lép színpadra, tízezrek előtt

Fotók: Hooligans fotóarchívuma, S. Tóttó Rita

*„Minden lépés, minden
csalódás és eredmény
összességében arra visz,
amerre neked menni kell”*
– Romanek Gergely,
aki ma az álmait éli

Sokat ült a Velencei-tó partján fiatal korában, elmerengve jövőn, lehetőségeken

A Velencei-tó sukorói partján ülünk Romanek Gergellyel, aki, mint kiderül: fiatal korában rengeteg időt töltött a tónak ezen a részén, elmerengve jövőn, reményeken. Hogy mennyit, azt csak a Jóisten tudja és ő maga, akit szülei fiatalon hoztak Velencére. A művész-lélek Gergő pedig mindig ide, a víz-partra hozta lelkének, gondolatainak terheit, sőt, inspirálódott a tópart csodálatos környezetéből — így hát nem volt számára ismeretlen érzés itt megszánni a Velencei-tó magazinnal az emlékeket. Sukorói otthonából csak

egy ugrás a szabadstrand és a kikötő, ahová mostanában ismét lejár — futni, ha teheti.

Gergő messziről jutott el ide, tér-ben egyaránt.

— Tolna megyében, Pincehelyen születtem, de nem sok időt töltöttem ott. A szüleim gyógypedagógusok, és ott kaptak először állást, szolgálati lakást, és én oda születtem. Majd pedig Martonvásárra költöztünk, ahol kilenc évet töltöttem el. Nagyon szép gyermek-éveim voltak, szívesen emlékszem vissza rájuk.

Akarsz gitározni?

A zene és a zenélés mindig is a családi élet része volt: — Édesapám, sőt, az ő édesapja is hangszerkészítő volt, így esetemben ők mindennek az alfái. A Nemzeti Múzeumnál dolgozott a papám, Romanek András, ő volt az első lantkészítő Magyarországon. Édesapám, Romanek Tihamér pedig tőle tanulta a mesterséget.

A zenébe nőttek tehát bele a Romanek-fiúk, hangszerek között éltek, ez volt a természetes közegük.

— Martonvásáron kezdődött a zenei utam, hét éves koromban. Emlékszem a pillanatra, amikor apukámmal kiszálltunk az autóból, a levegőbe emelt egy tanuló klasszikus gitárt, és megkérdezte tőlem, akarok-e gitározni? Egyből rávágtam, hogy természetesen! Akkor be is íratott az ottani zeneiskolába, ahol három évig tanultam, majd magántanároknál folytattam a tanulást Budapesten.

A kis Gergő tizenhárom évig tanult klasszikus zenét, mellette pedig már kilencéves korától játszott zenekarokban. Martonvásári gyermekzenekarral, a Titánnal indult tulajdonképpen a pályafutása is — ami már akkor is elég menőnek számított, hiszen bőven

az internet, és a kiépült popkulturális média korszaka előtt vagyunk a 90-es évek elején, közepén.

— Szerepeltünk a magyar királyi tévén, szilveszteri adásban, a *Reggeli* című műsorban Albert Györgyinnél, felléptünk a Republic zenekar előzenekaraként, több ezer ember előtt sikerült tehát játszani. Nagyon meghatározó élmények voltak ezek, melyeknek köszönhetően gyerekkoromban szinte rögtön belecsöppentem a zenei élet varázsába.

Martonvásárról aztán Velencére költözött a család, Gergő mutatja is a tóparton a velencei katolikus templom tornyát a nádas fölött. Ott cseperedett fel. Zenekara mindig volt, mesél tovább, s ahogy az lenni szokott, a feldolgozások után jöttek a saját dalok. Első nagylemezét és videoklipjeit testvéreivel készítette a Romanek Airlines zenekarban, amely még az MTV-be is bekerült. Koncertek, fesztiválok, rádiós szereplések és turnék következtek — ám a rockzenei életnek egy időre vége szakadt.

— Külföldre költöztem. Előtte tanárként dolgoztam, magyar nyelv és irodalom szakos tanár ugyanis a végzettségem, dolgoztam is sokáig középiskolában. Nagyon-nagyon szerettem, máig hiányzik, de akkor úgy éreztem, más-hogy nem fogom tudni megalapozni az egzisztenciámat vagy a jövőmet, csak ha elmegyek szerencsét próbálni. Három évig dolgoztam Tirolban felszolgálóként. Bizonyos részét élveztem, de amint úgy éreztem, hogy amiért jöttem, sikerült, azonnal jöttem haza. Egyébként is folyamatosan a zenélésen járt az agyam, gyártottam a zenéket közben is, így nem volt kérdés, hogy amikor haza jövök, alapítok egy zenekart. Ez lett a Mamazonas, melyben Mohai Győzővel — aki sajnos már nincs köztünk, halála nagyon fájdalmas veszteség volt — és Jámbor Béla barátommal zenéltünk együtt. Ő volt a basszusgitáros, amit csak azért emelek ki, mert manapság mindenki azt hiszi, én eredetileg basszusgitáros vagyok — de nem, én alapvetően egyébként gitáros vagyok. Később ragadt rám a basszusgitár.

„Manapság mindenki azt hiszi, én eredetileg basszusgitáros vagyok — de nem...”

Visszaigazolás a sorstól: „semmi sem hiábavaló, amit az ember az életébe beletesz azért, amit igazán szeret”

Highway to Hooligans

Egy rövidebb kitérőt tett Gergő az éppen búcsúturnézó Intim Torna Illegál zenekarral — ő volt a basszusgitáros az utolsó turnéjukon, közben pedig javában zúzott az AC/DC zenekarral, ami — akkor ezt Gergő még nem tudhatta — eljuttatta őt a Hooligansbe.

— Fantasztikus képességű zenészekkel játszhattam itt, akikkel egyszer felléptünk az agárdi Popstrandon a Hooligans előtt. Koncert után odajöttek, hogy elmondják, ilyen jól AC/DC-t előadni még nem hallottak. Nagyon jól esett ez nekem is, hiszen kamaszkorom hajnalától, a Hooligans indulása óta nagyra értékeltem őket, eredetiben voltak meg otthon a kazettáik 1996-ból. Sőt, gimis zenekarokkal még a dalaikat is játszottuk!

Itt írta be magát Gergő a Hooligans tagjainak univerzális emlékezetébe... Majd pedig jött a hír: kilép a basszusgitáros a zenekarból. Gyakorlatilag már az elején mindenki remélte, hogy Gergő lesz a befutó, de tisztességes meghallgatások, próbák, felvételek után jutott csak el oda az ügy, hogy a döntés hivatalosan is megszületett. Erről Gergő akkor még mit sem tudott, a Hooligans meglepetésnek szánta a bejelentést. Otthonában keresték fel és felvétel közben közölték vele a jó hírt — a videó máig látható a YouTube-on, igazán megható.

— Őszintén mondom, csodálatos révbe érés volt ez számomra!

Igazi mélypont közepén vált valóra Gergő álma. Éppen 40 éves kora előtt

volt, karrierje, zenei útja megfenekleni látszott, a Hooligans sem kereste legalább egy hónapon át, és nagyon úgy tűnt, az álmoknak vége.

— El voltam keseredve, hogy itt vagyok 40 évesen, és nem tudom megvalósítani az álmodat, miközben engem csak ez érdekel, és ezért küzdöttem egész életemben. Azon keseregtem, nem értem, miért van ez. Ebbe az érzelmi állapotba érkezett a zenekar a hírrel, hogy én lehetek az új basszusgitárosuk.

Most lesz öt éve, hogy Gergő az álmaikat éli. — Számomra a sorstól ez egy kedves és jó visszaigazolás volt arra, hogy semmi sem hiábavaló, amit az ember az életébe beletesz azért, amit igazán szeret, vagy amiről álmodik.

A Hooligans ma: jubileumra készül a banda

Ma már Gergő az álmaikat éli — kedvenc zenekarával járják az országot

Hogy minden lépés, minden csalódás és eredmény összességében arra visz, amerre neked menni kell.

Huligán lett, de nem úgy

Azóta a zenekar szerves részévé vált, megtalálta benne a helyét. Körülbelül 250 koncert, televíziós szereplések, klipforgatások és új album is született a részvételével. Viszi a lendület, amely a *Zártosztály* után a zenekar legújabb albumával, a *Fekete Szivárvánnyal* együtt új utakra vitte gyakorlatilag az egész zenekart, egy erősebb, metálosabb stílus felé. Amit, mint fogalmaz, nagyon értékel, mert a Hooligans — ami készített már annyi értékes és örök-érvényű számot, hogy akár lehetne

saját mauzóleuma egy életen át —, mégis fejlődik, változik, akár az ember vagy az élet, és vállalja ezért a kockázatot.

Szóval Romanek Gergely élete talán révbe ért, bár alig múlt 43 éves. És biztosan sok új kihívás is vár még rá.

— Jelenleg az a legfontosabb számomra, hogy életem legfontosabb szerepeiben jól teljesítsek: legyen jó társa a feleségemnek, jó apukája a gyerekeimnek, és az a zenész lehessenek, aki esetleg hivatkozási alap lehet mások számára szakmailag, emberileg. Remélem, nem vallok kudarcot, szeretnék tovább fejlődni, ahogy a Hooligans dal is mondja számomra is:

Küzdj az álmodért! Ekként teszek továbbra is! ◀

A MESZLENY-KASTÉLY ÚJJÁSZÜLETÉSE

Új fejezet kezdődik a Velencei-tó egyik legértékesebb műemlékének életében

Hamarosan újra régi pompájában tündököl a velencei Meszleny-kastély. Utolsó szakaszához érkezett a felújítás, a Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola szakmai irányításával pedig már körvonalazódik, hogyan válik a hajdani nemesi rezidencia a Velencei-tó térségének legújabb kulturális és turisztikai ékkövévé. A nyitásra készülő épület a térség kulturális megújulásának újabb állomása. Megmutatjuk, hogyan kelhet új életre egy történelmi értékű kastély.

Fotók: Igari Balázs, S. Tóttó Rita, Látványterv: Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola

Hamarosan új életre kel a Velence és Kápolnásnyék közötti erdőben megbúvó Meszleny-kastély. Az egykor fényes napokat látott, majd hosszú évtizedeken át pusztuló épületbe a Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola lehel új életet. A cél nem kevesebb, mint a térség egyik legizgalmasabb kulturális és turisztikai látogatóközpontjának létrehozása. Az alapítvány az épületet a műemléki értékek megőrzésével, ugyanakkor korszerű funkciókkal kívánja megtölteni: múzeum, időszakos kiállítóter, közösségi események otthonává válik. A tervek már a megvalósulás küszöbén állnak – és ezzel a velencei tópart ismét visszanyeri régi nemesi eleganciájának egy darabját.

Nemesi örökség a tóparton

A Meszleny-család története szorosan összefonódik a Velencei-tó múltjával. A Vas vármegyéből származó nemesi család Fejérbén, a 18. század elején vetette meg lábát, amikor Meszleny János, a megye alispánja megszerezte a velencei birtokot, és úratelepítette az elnéptelenedett pusztát. Utódai fejlett majorsági gazdálkodást honosítottak meg, s a 18. század végére már a tó keleti partján, a Bágyom-patak fölötti dombon állt a család kúriája. A kastély igazi ékkövé Meszleny Ignác szolgabíró idején vált, aki új szárnyakkal bővítette, körülötte pedig lenyűgöző parkot alakított ki hidakkal, szökőkúttal, egzotikus fákkal. A Meszlenyek otthona a 19–20. század fordulóján a velencei társasági élet központja volt: irodalmi estek, vadászatok és zenei összejövetelek adták meg a birtok fényét. A má-

2017-ben temették Velence díszpolgárát, a 92 éves korában elhunyt Meszleny Ignácot, aki rendkívül sokat tett Velencéért a II. világháborútól a közelmúltig

sodik világháború azonban lezárta ezt a korszakot – az épület magára maradt, s az enyészet évei következtek.

Új élet, régi pompában

Napjainkra a felújítás az utolsó szakaszához érkezett. A Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola szakmai irányításával, L. Simon László vezetésével már csaknem teljesen elkészült az épület. A tervek szerint 2025 végére befejeződik minden építészeti munka, s hamarosan megnyílnak a nagyközönség előtt a Velencei-tó legújabb kulturális központja. Az épületben egyedülálló porcelán- és kerámiaművészeti múzeum kap helyet, amely Fischer Emil gyűjteményére épül, emellett időszakos tárlatok is várják majd a látogatókat. ◀

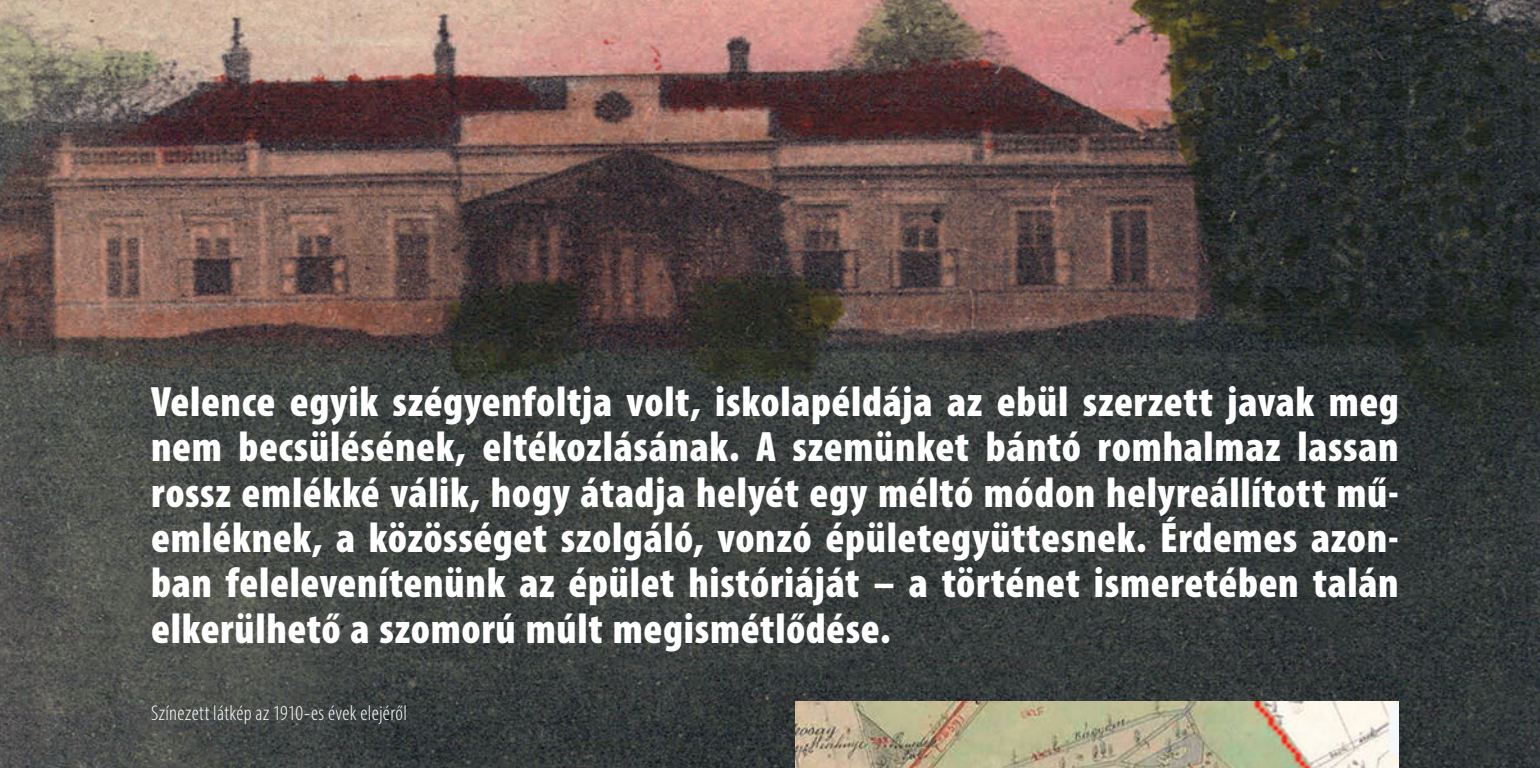

Kárpáti Miklós

A velencei Meszleny-kastély múltjáról

— szóban és képen —

Velence egyik szegényfoltja volt, iskolapéldája az ebül szerzett javak meg nem becsülésének, eltékozlásának. A szemünket bántó romhalmaz lassan rossz emlékké válik, hogy átadja helyét egy méltó módon helyreállított műemléknek, a közösséget szolgáló, vonzó épületegyüttesnek. Érdekes azonban felelevenítenünk az épület törtériját – a történet ismeretében talán elkerülhető a szomorú múlt megismétlődése.

Színezett látkép az 1910-es évek elejéről

A község történetében több mint két évszázadig meghatározó a török idők után Velencén (és Gárdonyban) nagybirtokot szerző Meszleny-család.

Első, az 1700-as évek első harmadában épült kastélyuk és birtokközpontjuk a Hauszmann-Gschwindt-kastély helyén állt, a Budát Székesfehérvárral összekötő országút mellett. A birtok örökösök közötti megosztása miatt azonban néhány évtized múltán újabb gazdasági központot és lakóépületet épített a család. Jó fekvésű, remek ki-

látást adó helyet találtak, a tó keleti sarka fölé emelkedő dombot, aminek északi oldalán folyik az akkor még bőséges vízhozamú Bágyom-patak, a patakot átszelő kőhídon pedig a Gárdonyt Velencével és Nyékkel összekötő út haladt. A nagybirtok keleti és déli felének igazgatására ideális volt a helyszín.

Az „L” alaprajzú kastély építésének pontos ideje nem ismert, az biztos, hogy az 1700-as évek második felében készült el az első, barokk épületrész, ami a patak vonalával párhuzamosan,

A kastély és parkja az 1880-as években. Kataszteri térkép

1905–1910 közötti képeslap

Látkép az 1910-es években, jobbra a régi Nagyhid

Az udvar a klasszicista szárnnyal

a domb gerincén állt. Építtetője a család velencei harmadik generációjába tartozó Meszleny Antal (1748–1791) volt.

Az 1800-as évek elején a kastély a barokk épületre merőleges, klasszicista szárnyal bővült, Meszleny Ignác idejében. A romantikus angolparkkal övezett kastély a XIX. század második felében és a századfordulón élte virágkorát, az uralkodó kivételével szinte az egész akkori elit megfordult itt a Meszleny-testvérek vízi vadászatain, de külföldi ornitológusokat is vendégül láttak.

A Meszleny-család 1945-ig lakta az épületet. Mivel a II. világháborúban az épületet és parkját a szembenálló felek felvonulási területként, illetve erődítményként használták, olyan súlyosan sérült, hogy a birtokait a földosztással elvesztő Meszleny-család nem látott reményt a helyreállításra. A Kultuszminisztériummal kötött megállapodás értelmében a család a helyreállítás fe-

Tórészlet

Velenice

Meszlényi-kastély

A kastély és kilátás a tóra

A barokk szárny udvara 1945 után, Kultuszüdülőként

A romos épület, 2010-es évek

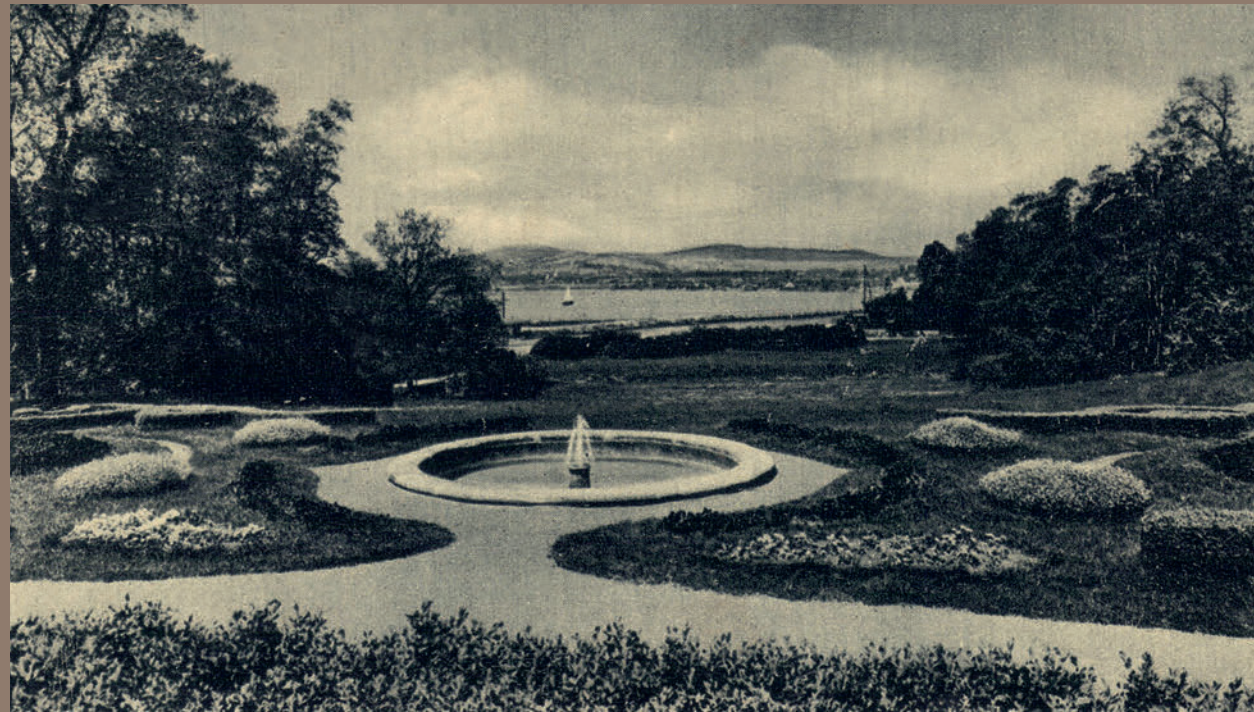
A kastélypark műromja, 1940-es évek

jében meghatározott időre átadta a kastélyt üdülő céljára a minisztériumnak. A kastélyt azonban rövidesen államosították és gyógypedagógiai iskolaként hasznosították. Az épület lejtmenete 1975-ben, az iskola kiköltözésével indult meg, nem sikerült olyan hosszú távú funkciót és használatot találni, ami garantálta volna a szükséges karbantartást. A kastélyparkot is feldarabolták, úttörő- és ifjúsági üdülőtáborokat létesítettek itt.

A rendszerváltás után magántulajdonba került az akkorra már teljesen elhanyagolt épület, a megkezdett (szakszerűtlen) helyreállítás hamar abba maradt, a gazdátlan, tetejét vesztett kastély a következő negyedszázadban életveszélyes rommá vált.

A huszonnegyedik óra utolsó perceiben kezdődött el a most már befejezéséhez közeledő helyreállítás!

Mivel az az egyetlen olyan kastély, ami az államosításig a Meszlények tulajdonában volt, kézenfekvő lenne, hogy a helyreállítás után a Meszlény-család és Velenice kapcsolatát ismertető kiállításnak is helyet szorítsanak benne.

A kastély előtti szökőkút 1930 k.

A park egyik hídja a Bágyom-patakon, 1930-as évek

Képeslapok

A rövid áttekintés után lássuk, hogyan jelent meg a Meszlény-kastély a XX. század első felében a képeslapokon. E lapokat a korai időszakban a család rendelte meg a képeslapkiadóktól, hogy saját és vendégei levelezési igényeit kielégítse, de kiadóként hamarosan jelentkeztek az élelmes (elsősorban kápolnásnyéki) kereskedők is, akik a lassanként növekvő idegenforgalom, az üdülők keresletére építettek. A húszas évektől már a nagy képeslapkiadók is fantáziát láttak a ve-

lencei lapokban, üzletkötőik keresték fel a környékbeli vendéglőket, szatócsüzleteket, dohánytözsdeket a helyi képek-ből összeállított mintakollekciójukkal, amiből a kereskedők kis mennyiséget, akár 1-2 tucatot is rendelhettek. Az általános levelezési kultúra, a gyors, pontos és megbízható posta és a tömegessé vált képeslap-gyűjtés jó üzletté tette e lapok kiadását és árusítását. A fennmaradt lapok pedig visszaröplíthetnek bennünket az egy évszázaddal korábbi világba. ◀

A park elveszett
Nepomuki Szent
János-szobra
1930 körül

Megjegyzés:

A kastély épületén kívül az ugyancsak helyreállítani tervezett angolparkjáról készült fényképeket is közreadok, amik a harmincas-negyvenes években készültek.

A képek két kivétellel (Az angolpark hídja, ill. A romos kastély a 2010-es években) saját gyűjteményemből valók, az előbbi Schneider-Juhász: Fejér vármegye (1937), az utóbbit a Velenicei-tó Magazin közölte 2021-ben.

Források:

- saját kép- és dokumentumgyűjtemény
- Fehér Árpád veleniceblogja
- Károly J.: Fejér vármegye története V. kötet (Szfvár 1904)
- Kupi László: Vendégereg, pezsgő kulturális élet: volt és lesz (VelMa 2021. december) – ez utóbbiban részletesebben olvashatnak a család eredetéről, jeleiről

Akit kutakká gyűjtött a mély

Ahogy az alapanyagból a penge alatt formálódnak a részletek, úgy rajzolódnak ki Cserny Vilmos szavaiból életének hullámai. A velencei fafaragó ugyanis eddig is sok életet élt egyszerre: gyémántdiplomás gépészmérnök, Németh László-díjas pedagógus, futball edző, Velence várossá válásáért elismert közember és boldog nagypapa. Bölcsessége diákokban, faragásokban és Velence utcáin is nyomot hagyott.

Cserny Vilmos velencei otthonában, fafaragásai között

Fotók: S. Tóttó Rita

*„osztani magad: — hogy így sokasodjál;
kicsikhez hajolni: — hogy így magasodjál;
hallgatni őket, hogy tudd a világot;
róluk beszélni, ha szólsz a világhoz...”*

Így szavalta Váczi Mihályt az út szélén állva Cserny Vilmos Velencén, amikor arról akart beszélni, életében mi is volt a legfőbb irányvonal. Pedagógusnak vallja magát máig, több évtizedes munkájának egyik legnagyobb gyümölcse,

szívének közepe éppen ezért a Németh László-díj volt, olyan szakmai elismerés, amire máig nagyon büszke. De, ahogy körbe tekintünk, sok egyébről mesél még otthona, tengerzöld tekintete, hófehér szakállja mögött rejtőző gondolkodó vonásai. Az önkormányzatiság kapujában, Velence várossá válásában játszott hathatós szerepet, volt traktoriskolai tanár, iskolaigazgató, alpolgármester, képviselő és szobrász.

Mezítlábas emlékek

A megmunkált faanyagok mögött ott a hit, a valósággá álmódott forma, az adni akarás öröme, melyekkel udvarán, otthonában és köztereken is találkozhatunk.

Van benne valami nyugalom, amihez jó közel ülni. Életének rétegeiről hosszan mesél, melyben úgy van tanítás, hogy nem is tűnik annak.

Nincsenek nagy szavak, csak történetek, melyekből kibomlik a Velencei-tó történelme, iskolákkal, városiasodással, egy fiatalember útkeresésével, törekvésével, alkotási és tanítási vágyával.

Velencén született, és talán soha nem is vágyott messzire.

— A kertünk a tóig ért — mondja, és az ember látja maga előtt a gyerek-kori partot, ahol mezítláb szaladnak a fiúk, és az egész világ egy labda, egy nád, meg egy tömeder. Akkoriban még nem város volt ez, hanem falu, közösség, család. Mindenki ismert mindenkiket, és a gyerekeknek megvolt a helyük a felnőttek között. Ez az idill maradt meg benne egész életén át. Pedig, mint

A ház előtt izgalmas alkotások tanúskodnak arról, hogy kreatív lélek lakik itt

Bicska a kézben: a faragás, ami kikapcsol

mondja, nem tanárnak indult. Mérnök szeretett volna lenni, rajzolt, tervezett, gépeket szerelt. De valahogy a sors mégis az iskola felé vitte.

– Apám kántortanító volt – mondja, és ebben a mondatban ott van minden magyarázat. A tanítás nem munka lett számára, hanem létforma. Fiatalon

került vezetői szerepbe, és talán ez volt a legnagyobb próbatétel. – Huszonhét évesen lettem igazgatóhelyettes. Volt, aki nem vette jónéven, hogy egy gyerek mondja meg a rendet – emlékszik vissza, szinte már mosolyogva. Az igazgatói évek alatt sem változott meg: csendes maradt, következetes, egyenes. –

Felesége támogatásával ma is sokat foglalkozik alkotói munkával Vilmos

Összesen harminchét évet töltöttem ugyanabban az iskolában – tudjuk meg. A Dr. Entz Ferenc Mezőgazdasági Technikumban ma is szívesen gondolkodik vissza rá. A nyugdíj után azonban elengedte az iskolát.

Beszélő faragások

Helyette a faragás maradt. Kopjafák, díszes oszlopok, apró szobrok kerültek ki a keze alól. Ezek őrzik ma is otthona bejáratát, tekintenek vissza ránk az

Kopjafái a mai Hősök parkjában állnak Velencén, mindegyik a történelem fontos üzenetét hordozza

udvarból és a lakás falairól. A velencei Hősök terén is áll három kopjafa – Cserny Vilmos keze munkája. Mindegyiket szereti, mindegyikhez köti történet, emlék. A nyersanyag, mintha beszélne hozzá – ezt úgy magyarázza, hogy belelátja a kész művet. Sok ilyen,

a természetes formákat, görcsöket megtartó alkotása néz le ránk a szekrény tetejéről, az udvari asztalról és a bokrok mellől a kertben.

Közben elővesz egy erdélyi faragóeszközt, ezzel véste és vési ma is az anyag kisebb részleteit. Például annak

a kis szoborfejnek a hullámain, amiből éppen a saját szakállá bomlik ki a szemlélő előtt. Portré lehet a javából, de ki tudja: valóban őt ábrázolja? A csukott szemű faragott fej befelé figyel, a valóságban csillogó kék tekintet magába tekint. A fa, amit megmunkált, hosszú, mély repedésekkel teli, épp mint az élet. Ilyen a tanítás is, ami, ha jól végezte az

ember, örökre nyomot hagy. Ahogy Váczi sorai, ami – kedves olvasó –, így folytatódott az út szélén állva Vilmos szavalatában: „Széjjel szóródni – eső a homokra – sivatagnyi reménytelen dologras ha nyár se lesz tőled – s a táj se zöldőbb: – kutakká gyűjt a mély: – soká isznak belőled!” ◀

Bármilyen anyagba képes szobrot látni – kerti asztalán például többek között dísztökökből készültek az alkotások

Ha díjról, elismerésről kérdezik, csak néhányra emlékezik, pedig egy aktatáskányi van tele az elismerésekkel. Ott van a Németh László-díj mellett a Velence városrá válásáért kapott elismerés, a Velencéért Emlékérem, az Életfa Emlékplakett bronz fokozata és a Nagyváthy János-díj is. De mutatja a legfrissebbet: – Most kaptam meg a gyémánt diplomámat, hatvan éve végeztem okleveles mezőgazdasági gépészmérnökként a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetemen.

Fotók: Kőmives András

Szabadságvágy a szelíd ívek mögött

2025 nyár: Ujváry Lajos festőművész, művésztanár életműkiállítása a Halász-kastélyban

A 2025-ös nyár legfontosabb kulturális eseménye Kápolnásnyéken az Ujváry Lajos életműkiállítás volt. A Halász-kastély termeiben a száz éve született festő tájai, figurális kompozíciói és ritkán látott akvarelljei idézték meg a művészt, akire alkotóként és művésztanárként is emlékezhetünk a tárlaton.

Ujváry Lajos neve ma is fogalom. A „Kis Képző” legendás tanáráként több generáció művészeit indította el a pályán, saját festészetében pedig a klasszikus hagyományokból merített, mégis egyéni hangot ütött meg. Tájképein a Duna-kanyar szelíd ívei, figurális kompozícióin a paraszti világ egyszerűsége és a szélföldi emlékek csendes lírája jelennek meg.

Életútja a 20. századi magyar történelem lenyomata: a malenkij robot évei, a főiskoláról való eltávolítás, majd a visszatérés — mind-mind beépült művészi látásmódjába. „Egész életem-

ben azt csináltam, amit szerettem” — vallotta fia szerint élete utolsó napjaiban. Ez a szabadság iránti szenvedély hatja át képeit.

Az életmű gazdagsága a kastély falain

A kiállítás kurátora, L. Simon László, arra törekedett, hogy a festő teljes alkotói spektrumát bemutassa a nyári tárlaton: olajképeket, grafikákat, akvarelleket, sőt magángyűjteményekből előkerült ritkaságokat is láthatott a közönség. „Meg akartuk mutatni, hogyan

Szívesen térnek vissza Kápolnásnyékre azok, akik egyszer már jártak itt — fogalmazott Podhorszki István

A művész sokoldalúságát akarta bemutatni L. Simon László kurátor

Ujváry Gábor történész, az alkotó fia édesapjának köszönheti művészettörténet iránti érdeklődését

A nemes alázatot Ujvárytól tanulta Albrecht Júlia, egykori tanítványa

él tovább Szőnyi István hatása Ujváry munkáiban, és hogyan vált ez a hatás saját festői világává” — mondta a válogatásról. A külön termet kapott grafikák és akvarellek sokoldalú művészt idézték meg: a kurátor a lírai, finom vonalvezetéstől a színgazdag, expresszív vásznakig terjedő skálát vonultatott fel.

Hangok a megnyitóról

„Ma már buszokkal jönnek ide a látogatók, majd visszatérnek és mesélnek róla — ez a hely közösséget épít” — emelte ki Podhorszki István polgármester, aki szerint a Halász-kastély ezzel a kiállítással ismét elérte, hogy a Velenicei-tó térségének egyik kulturális központja legyen.

Kis-Hegyi Anita, kulturális diplomáciáért felelős államtitkár a művek időtlenségére hívta fel a figyelmet: „Ujváry képei nemcsak látni tanítanak, hanem észrevenni — a részleteket, a természet ritmusát, az élet csendes mozdulatait. A jó festészet képes manipulálni az időt.”

A tanítványok nevében Albrecht Júlia idézte fel mesterét, aki nemcsak rajzot, de életszemléletet is tanított nekik: „A munkához, a tanuláshoz is kell egyfajta nemes alázat — ezt tőle tanultam meg.”

Több, mint kiállítás

A Halász-kastély 2025-ös nyári tárlata tisztelgés Ujváry munkássága előtt, élményszerű utazás időben és térben, megmutatja, hogyan lehet a múltat a jelenbe emelni — azaz hogyan tud egy életmű újra megszólalni. ◀

A művész alkotásainak időtlenségét emelte ki Kis-Hegyi Anita államtitkár a kiállítás megnyitóján

A 2025-ös nyári kulturális szezon kiemelkedő tárlata volt a Halász-kastélyban, megrendezett kiállítás

„A három település között már most erős az összefogás – ezt csak támogatni kell”

Törő Gábor országgyűlési képviselő megérkezett a térségbe

Három település, három külön világ – mégis egy közös cél: kapcsolódni a Velencei-tó jövőjéhez. Lovasberény, Pákozdi és Pátka immár Törő Gábor országgyűlési képviselőhöz tartozik, aki nem tervekkel érkezett, hanem fülekkel – hogy előbb meghallgassa a helyiek elképzeléseit. A Velencei-tó magazinban arról mesél, milyen első benyomásokat szerzett ezekről a közösségekről, miért hisz a „több lábon álló települések” erejében, és hogyan képzei el a tó térségének valódi összefogását. Számára a fejlődés nem térképen születik, hanem falunapon, óvodaudvaron, kastélykertben.

– Milyen érzésekkel fogadta, amikor Lovasberény, Pákozdi és Pátka a választókerülethez került? Volt valamilyen első benyomása ezekről a településekről?

– Különleges helyzet volt, hiszen ezek a települések korábban nem hoztam tartoztak, így kíváncsi és nyitottan érkeztem. A polgármesterekkel való első találkozáskor éreztem, hogy figyelnek rám: ki lesz az új képviselő, hogyan áll majd hozzájuk. Nagyon hamar kialakult a jó viszony. Azóta többször jártam mindhárom településen – falunapokon, avatásokon, közösségi eseményeken –, és minden alkalommal azt tapasztaltam, hogy erős, összetartó közösségekről van szó. A helyiek véleményét, elképzeléseit fontosnak tartom, és azt vallom: nem kívülről kell „ötleteket vinni”, hanem helyben kell meghallgatni, mire van valódi igény.

– Miben látja Lovasberény, Pákozdi és Pátka legfontosabb fejlesztési irányait? Milyen igényeket fogalmaztak meg a települések vezetői?

– Mindhárom település nagyon konkrét tervekkel rendelkezik. Pákozdon új óvoda építése, valamint az úthálózat és az ivóvízhálózat fejlesztése került előtérbe, emellett fontosnak tartják a Bella-tó környezetének rehabilitációját. Pátkán szintén óvoda- és belterületi úthálózat-fejlesztésről beszélgettünk, illetve a víztározó hosszú távú rendezéséről. Lovasberényben többek között az óvoda energetikai korszerűsítése, a közvilágítás és járdák megújítása merült fel, és természetesen ott van a Cziráky-kastély kérdése is, amely nagy múltja miatt hosszabb távú, felelős tervezést igényel. Minden település másért fontos, de közös bennük, hogy szeretnék élni, fejlődő falvak maradni.

– A Cziráky-kastély sokakat foglalkoztat. Számíthatunk-e arra, hogy a jövőben új szerepet kaphat?

– A kastélynak olyan történelmi és kulturális értéke van, hogy mindenképpen számolni kell vele a jövőben. A felújítás hatalmas forrásokat igényel, ezért hosszú távú, fenntartható hasznosításban kell gondolkodni. Fontos, hogy olyan funkció legyen – akár kulturális, oktatási jellegű –, amely méltó a múltjához, és egyben jövőt ad neki. A döntéshozók fókuszában van ez az ügy, de felelősen, jó tervvel lehet csak belevágni.

– A Velencei-tó térségében milyen fejlesztéseket tart szükségesnek, hogy a tó és a környező települések együtt fejlődjenek?

– Két dolog elválaszthatatlan: a természeti környezet megóvása és a közösségek fejlődése. A Velencei-tó számára a legfontosabb kérdés jelenleg a vízpótlás és a vízszint biztonsága. Ehhez elengedhetetlen a Pátkai és Zámolyi víztározók rehabilitációja. Ha ezek visszanyerik kapacitásukat, akkor rugalmasabban lehet reagálni a tó vízszintjére. A településeknek – még ha nem is mind közvetlenül tópartiak – közös az érdekük: turisztikai lehetőségeik csak akkor bontakozhatnak ki, ha a tó hosszú távon stabil. Olyan komplex tervezésre van szükség, amely nem csak egy-egy beruházást néz, hanem a teljes térséget.

A Lovasberényi Cziráky-kastély: számolnak vele a jövőben is

Fotók: S. Tóttó Rita

– Milyen szerepet szán Lovasberénynek, Pákozdnak és Pátkának a Velencei-tó életében?

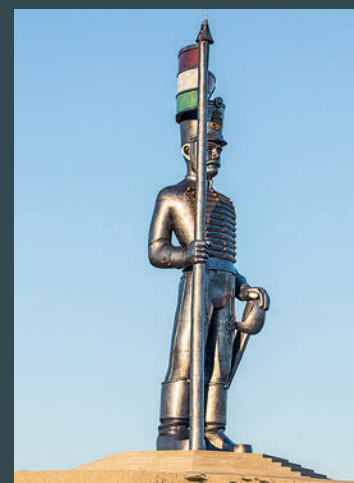
– Bár különböző adottságokkal bírnak, mindhárom település fontos láncszem. Pákozdi közvetlenül kapcsolódik a tóhoz, hagyományőrzésével, turisztikai pontjaival erős szimbólum. Pátka a vízrendszer miatt nélkülözhetetlen szereplő. Lovasberény kulturális értékeivel – gondoljunk csak a kastélyra – kiegészítő célpont lehet a tó térségében pihenők számára. Azt látom, hogy a három település már most is példásan együttműködik: részt vesznek egymás rendezvényein, figyelnek egymásra. Ez az összefogás nagy érték, és ha a Velencei-tó körüli településeknél is erősödne az ilyen együtt gondolkodás, sokkal könnyebb lenne közös fejlesztéseket elindítani.

– Van személyes élménye vagy emléke a Velencei-tóhoz kapcsolódva?

– Fiatalon sokat jártam a Popstrandra – nagy élmények voltak azok a koncertek, Karthago, Edda... Az ember ilyenkor érzi, hogy a tó nemcsak pihenőhely, hanem közösségi tér is. Bizom benne, hogy egyszer egy ilyen pezsgő kulturális élet visszatérhet a tó partjára. De ehhez először a vízhelyzetet kell rendezni; minden fejlesztés alapja a tó biztonsága.

– Ha egyetlen üzenetet fogalmazhatna meg a térség lakói felé, mi lenne az?

– A legfontosabb az, hogy higgyenek a saját közösségük erejében. Az itt élők pontosan tudják, mire van szükségük. Az én feladatom az, hogy ezt meghallgassam, összefogjam, és a megfelelő helyekre eljuttassam. Ha a helyi akarat erős, akkor a fejlesztéseknek is erős alapja van. ◀

Miskahusár és Pákozdi – a településsel a Velencei-tóig ér immár a képviselő köze

Fotók: Kórmives András

A múlt patinája, a jövő emlékezete

Pogány Gábor Benő Kossuth-szobra Kápolnásnyéken

Szeptember 19-én, Kossuth Lajos születésnapján új szoborral bővült a Velencei-tó kulturális térképe: Pogány Gábor Benő Munkácsy-díjas szobrászművész alkotása pirogránitból készült, melyre az idő nyomja rá majd patinás pecsétjét.

Szeptember 19-e napfényes őszi délután volt Kápolnásnyéken — e napon emlékeztünk Kossuth Lajos születésnapjára, még ha a dátum valójában kérdéses is (*Írdd keretes írásunkat*). A magyar szabadság egyik legnagyobb alakjának szobrát éppen ezért ezen a napon avatták a Vörösmarty Emlékház parkjában.

A szobor különös története: Havannától Kápolnásnyékig

Eredetileg Kubába, Havannába készült ez a Kossuth-szobor — emlékezett L. Simon László miniszteri biztos a különös véletlenre, melynek köszönhetően a szobor végül Kápolnásnyékre került. — A magyar állam szerette volna, hogy a városban méltóbb helyre kerüljön az ottani, még a szocializmus idején felállított Kossuth-emlékmű. Ám mire az áthelyezésre sor kerülhetett volna, a régi szobrot ellopták. Ezért döntöttünk úgy, hogy újat készítettünk, ezúttal pirogránitból, hogy tartós és kevésbé csábító anyagból legyen.

A történet innentől már a művészet és a sors különös összjátéka: Pogány Gábor Benő két példányt is elkészített a szoborból, és amikor mindkettő hibátlanul sikerült, felajánlotta, hogy az egyik hazai otthonra találhasson. — Így esett, hogy a testvérszobor most Kápolnásnyéken áll, méghozzá a legméltóbb helyen: Vörösmarty szülőháza mellett, a parkban, ahol már Apponyi Albert szobra is őrzi a nemzeti emlékezetet — tette hozzá a miniszteri biztos.

Egy új hazafias park születik

A szoborállítás nem elszigetelt esemény: a cél, hogy a Vörösmarty Emlékház köré olyan park formálódjon, ahol a magyar történelem nagy alakjai előtt tisztelgethetnek az idelátogatók. — Szeretnénk, ha a gyerekek, az osztálykirándulások, a hazafias programok résztvevői olyan személyek szobrai előtt állhatnának meg, akik nemzetünk történetének sarokkövei voltak — fogalmazott L. Simon László.

A parkban már helyet kapott a trianoni centenáriumra készült Pokorny Attila-féle Apponyi Albert-szobor, amely közadakozásból készült el. Most Kossuth Lajos mellszobra folytatja a sort — és a tervek szerint a következő években további nemzeti hősök alakjai is helyet kaphatnak a sétány mentén.

Pénz, művészet, emlékezet

Az avatáson Hergár Eszter, a budapesti Pénzmúzeum igazgatója méltatta az eseményt, külön hangsúlyozva Kossuth pénzügyminiszteri szerepét és örökségét: — Kossuth Lajos volt az önálló magyar pénz megteremtője — ezért is különösen megtisztelő számomra, hogy éppen én avathatom ezt a szobrot — mondta. — A Pénzmúzeumban egyébként azok a bankók is láthatók, amelyeket Kossuth idején bocsátottak ki. Intézményünk Magyarország második legnagyobb numizmatikai gyűj-

Kossuth születésének rejtélye

„Úgy rémlik előttem, hogy szeptemberben, 16. és 19-ik közt, alkalmasint 19-én” — írta Kossuth Lajos 1874-ben, torinói száműzetéséből Halász Pál lelkésznek. A levélben, mely ma is az egyik legszemélyesebb dokumentuma, a nemzet nagy szónoka szelíd ironiával vall arról, hogy maga sem tudja pontosan, mikor született. A bizonytalanság oka prózai: a tályjai anyakönyv, amely Kossuth születési bejegyzését tartalmazta, 1810-ben tűzvészben megsemmisült. A történészek azóta is vitatkoznak, mikorra tehető a pontos dátum.

Kosáry Domokos szerint Kossuth 1802-ben született Monokon, de más kutatók októbert, sőt 1806. április 27-ét is megjelölték (Nagy Iván *Magyarország családai czimerekkel és nemzékrendi táblákkal* című művében ezt a dátumot közli). Annyi bizonyos, hogy a keresztelést Mayer Mátyás evangélikus lelkész végezte — talán Tállyán, de az sem kizárt, hogy a pap maga ment el Monokra, Kossuth szülőházába. A szertartás helye és ideje így éppoly bizonytalan maradt, mint maga a születés napja.

A történeti források között még legendák is keringenek: egyes hagyományok szerint Kossuth valójában Olaszliszán látta meg a napvilágot, sőt, fia, ifjabb Kossuth Lajos még az 1910-es években is felkereste a helyet, ahol apja születettnek mondták.

Kossuth Lajos személyes vallomása azonban mindennél beszédesebb. A levél végén így ír:

„Születésem napja nem levén tudva, nem lesz nap, a mely emlékezetemet feléleszse, s így nevem hamarabb lesüllyed oda, a hová vágyakozom — a feledékenység örvényébe.” A sors azonban másképp gondolta: a nap, amelyet ő maga elfeledettnek hitt, ma is nemzeti emléknappként él tovább, és szobrai, érméi, múzeumai őrzik alakját — immár a Velencei-tó partján is.

Kossuth életét a személyes kapcsolatok és a nemesi világ is átszötte: 1841. január 9-én feleségül vette a dunántúli ősnemesi Meszlényi Teréziát, a meszlényi Meszlényi család sarját, amely Fejér vármegyében, így a Velencei-tó környékén is jelentős birtokos nemzetség volt. A Meszlényiek kastélyai és kúriái Velencén és környékén ma is a táj arisztokratikus múltjáról mesélnek — így Kossuth személyes története is összekapcsolódik a térség kulturális örökségével.

L. Simon László: a két szoborból az egyiket Kápolnásnyékre hozta

Hergár Eszter, a Pénzmúzeum igazgatója, Pogány Gábor Benő szobrász és Podhorszki István polgármester az avatáson

teményét kezeli, több mint 84 ezer darab érmével és bankjeggyel – köztük Kossuth híres bankóival.

Pogány Gábor Benő: szobrász és éremművész

A szobor alkotója, Pogány Gábor Benő a magyar köztéri szobrászat egyik legismertebb és legtermékenyebb alkotója. Munkáiban a klasszikus formanyelv

és a kortárs anyaghasználat találkozik. A most felavatott pirogránit szobor rusztikus hatású felülete idővel természetes patinát kap, amely – ahogy L. Simon László fogalmazott – „az örökkévalóságnak ad majd karaktert”. Pogány Gábor Benő éremművészként is ismert: ő tervezte a Vörösmarty Emlékházhoz kapcsolódó háromrészes éremsorozatot is, amely Vörösmartyt, az Emlékházat és a Vörösmarty Pincét ábrázolja.

Kápolnásnyék – a kultúra új központja a tó partján

A Velencei-tó térsége, köszönhetően a Halász-kastély nagyívű tárlatainak, a Csajághy Laura Szabadtéri Színpad nyári és téli előadásainak, a Halász Gedeon Eseményközpont programjainak, a Liszt Művészeti konferenciáinak vagy éppen az Alkotóház táborainak, a Vörösmarty Emlékház és a Szűcs László kőszobrász-

restaurátor művész munkáit bemutató állandó kiállításnak, az elmúlt években egyre inkább kulturális központtá válik. Kápolnásnyéken a Velencei-tavi Kistérségért Alapítvány és a Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola azonban nem csak emlékeket ápol – élő, növekvő emlékhellyé varázsolja a térséget, ahol a művészet, a történelem és a közösség találkozhat. ◀

Pirogránit az örökkévalóságnak: Kossuth szobra a Vörösmarty Emlékház parkjában látogatható

Újabb alkotással bővült a kápolnásnyéki park: az őszi avatáson Kossuth Lajosé volt a „főszerep”

REJTÉLY

a Nyéki Expresszen...

A VELENCEI-TÓ
EGYETLEN
SZABADULÓSZOBÁJA
IZGALMAKKAL VÁRJA
ÉRDEKLŐDŐIT

Kedves Látogatóink!

Páratlan szórakozási lehetőséget
kínálunk:

a Kápolnásnyéken állomásozó,
békeidőbéli vasúti vagonban
található szabadulószoa rejtélyének
megoldására szükség van egy jó
csapatra, aki lenyomoz egy tehetős
műkincsgyűjtőt...

De hogyan? A bejelentkezést követően
feltárul a vagon ajtaja, és
visszarepülünk az időben, egészen
addig a pillanatig, amikor Victor
Aronov, a litván műgyűjtő legújabb
rablását követően látszólag
menekülőre fogja...
Ki jön rá a megoldásra?

✉ szabaduloszoa@halazskastely.hu

☎ +36 70 802 6989

📍 2475 Kápolnásnyék, Deák Ferenc utca 10.

📄 www.kincsestaj.hu/foglalas

„Mindenkinek van értéke”

Hornyák Adrienn, aki a Velencei-tó partján talált új otthonra és hivatására

A Hajdúságból érkezett, de immár több mint négy éve Agárdon élő Hornyák Adrienn ma már otthonának érzi a Velencei-tó környékét. Megragadta a táj szépsége, a közösség befogadó ereje és a lehetőség, hogy abban dolgozhasson, ami számára igazán hivatás: az idősekkel való törődésben, a lelki egészség támogatásában. Adrienn a Velencei-tó magazinnak mesélt útjáról, szemléletéről és a helyben végzett munkájáról.

A Velencei-tó az otthon nyugalma

— Hajdúböszörményből származom, onnan indultam el — meséli. — A férjem Budapesten kapott állást, így kerestünk olyan helyet, ami közel van a főváros-hoz, de mégis távol a nagyváros zajától. Agárdon, a tópart és a dombok közelében hamar otthonra találtunk. És van benne valami, ami Hajdúböszörményre emlékeztet: a családbarát légkör, a nagyváros közelsége és a zöld környezet is ezt hívja elő. Ideális lakóhely, és a közösség is nagyon befogadó volt velem.

Adrienn hamar megtalálta a kapcsolatot a helyiekkel, hiszen hivatása éppen emberekről, figyelemről és kapcsolódásról szól.

Generációs nap Gárdonyban — ahol összehozta a régebb óta fiatalokat a legifjabb korosztállyal

Fotók: S. Tóth Rita

Hornyák Adrienn foglalkozásain frissül az elme, formálódik a közösség

Több mint munka: pótolta nagyszülőik és életmesék

— 2013 óta a szociális szférában dolgozom, elsősorban idősekkel és fogyatékkal élőkkel. Hajdúböszörményben egy integrált intézményben vezetek idősek klubját és szerveztem foglalkozásokat, később Budapesten egy százfős otthonban is. Érdekes, mert eleinte nem volt tapasztalatom idősekkel, de hamar rájöttem, hogy ez valahol a saját hiányomat is pótolja. Nincsenek már nagyszüleim — így egyszer csak lett sok nagymamám és nagypapám.

Személete egyszerű, de mély:

— Weöres Sándor mondja, hogy mindenkitől lehet tanulni. Én partnerként tekintek mindenkire, legyen idős vagy fiatal. Hiszem, hogy mindenki értéket hordoz, csak meg kell találni és felszínre hozni.

Adrienn mentálhigiénét tanult, jelenleg irodalom- és művészetterápiában képezi magát, munkájában pedig Karl Rogers humanisztikus pszichológiájának elveit követi: az empátia, az elfogadás és az emberközpontság számára alap.

Agytorna a könyvtárban: frissesség, figyelem, közösség

2022 márciusa óta rendszeresen tart agytorna-foglalkozásokat a helyi könyvtárban.

— Sokan először azt hiszik, agykontrollról van szó, pedig nem. Kognitív feladatokat hozok: rejtvényeket, római számokat, logikai játékokat. A cél, hogy a nyugdíjasok tovább használják azokat a funkciókat, amelyek a hétköznapi életben már háttérbe szorultak. Az agy hálás, ha dolgoztatjuk.

A foglalkozásokon frissül az elme, formálódik a közösség...

— Amikor valaki nevetve mondja: ‘Ez nehéz volt, de jólesett gondolkodni’, akkor tudom, hogy van értelme. A jó szó, a figyelem, az együtt gondolkodás csodákat tesz!

Az ember a középpont

Adrienn számára Agárd és a Velencei-tó igazán inspiráló közeg, munkája csendes, de mély nyomot hagy: emlékezet őríz, értéket ébreszt, és mosolyban méri a sikert.

— Szeretek itt élni, mert az emberek nyitottak. Ha megfelelő környezetet és figyelmet kap valaki, megnyílik. Én ebben hiszek, ahogy abban is, amit a Zoltárok mondanak: ‘Idős korban is sarjait hajtának, dús lombúak és zöldek maradnak.’ Ez a gondolat vezérel minden időügyi programban és a saját életemben is ezt szeretném — majd — megélni, hogy a kor ne határ, hanem növekedés legyen. ◀

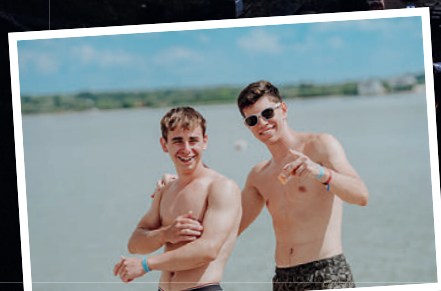

Fesztiválhangulatban a Velencei-tó

Két jelentős fesztiválnak adott otthont 2025-ben a Velencei-tó: Sukorón az EFOTT, Velencén pedig a B MY LAKE pörgette fel a nyarat és a hangulatot. Fiatalok és a könnyűzene rajongóinak ezrei érkeztek, élettel töltve meg a tópartot.

Fotók: EFOTT

EFOTT 2025

Újra a nyár legnagyobb bulija

2025 nyarán ismét benépesült fiatalokkal a Velencei-tó partja: július 9-e és 13-a között Sukoró szabadstrandja adott otthont az ország legnagyobb hallgatói fesztiváljának, az EFOTT-nak. A tóparti helyszín már évek óta a fesztiválozók egyik kedvenc célpontja – és nem véletlenül. A vízparti hangulat, a látványos naplementék és a természet közelsége most is tökéletes háttérrel adott a bulikhoz, koncertekhez és nappali programokhoz.

A 2025-ös EFOTT számos újdonsággal lepte meg a közönséget: először kapott helyet a fesztiválon egy technohelyszín, a retró szerelmeseit pedig egy külön diszkóközna várta, ahol a '90-es és 2000-es évek legnagyobb slágerei csendültek fel a tóparti éjszakákban. A rendezvény emellett a fiatalok szakmai fejlődésére is figyelt – a karrierzónában több mint húsz vállalat mutatta be lehetőségeit, az új „*Educatio Summer*” program pedig a középiskolásokat segítette a felsőoktatási irányok felfedezésében. Napközben mintegy 600 program várta a látogatókat, a sporttól és workshopoktól kezdve a gasztro- és közösségi élményekig.

A zenei felhozatal ezúttal is rendkívül erős volt: a tóparti színpadokon fellépett a Valmar, Krúbi, ByeAlex és a Slepp, a Carson Coma, a beton.hofi, Halott Pénz, a Wellhello, Dzsúdló, a Blahalouisiana, a Margaret Island, az Irie Maffia és a Punnany Massif is. A fesztivál egyik legemlékezetesebb pillanata kétségkívül a Tankcsapda és a BSW közös fellépése volt, ahol új dalukat is bemutatták a közönségnek.

B MY LAKE 2025

Velence az elektronikus zene fővárosa volt

Többéves kihagyás után 2025 nyarán újra életre kelt a legendás B MY LAKE fesztivál – méghozzá Velencén, az Északi Strandon. A háromnapos, világszínvonalú elektronikus zenei buli július 24-e és 26-a között tartották. A B MY LAKE eredetileg 2013-ban indult, és már első évében elnyerte az „Európa Legjobb Új Fesztiválja” címet. Az elmúlt években a Balaton Sound keretében működött, 2025-ben viszont önálló eseményként tért vissza – ezúttal a Velencei-tóhoz, új lendületet hozva a régió zenei és turisztikai életébe.

A velencei Északi Strand ideális helyszínnek bizonyult a fesztivál számára: fél kilométer hosszú saját partszakasz, kristálytiszta víz, Budapest közelsége és a tóparti naplementék varázsa mind hozzájárultak a különleges hangulathoz. A szervezők közel 100 DJ-t hoztak, a fellépők sorapedig világszinten is figyelemre méltó volt: a progresszív, techno és house műfaj legnagyobb nevei váltották egymást a színpadokon.

Krausz György, Velence polgármestere szerint a fesztivál új fejezetet nyitott a város életében: „Velence idén először adott otthont a B MY LAKE fesztiválnak, amely új szintet hozott a Velencei-tó életébe. A legmodernebb elektronikus zenei irányzatok és a vízparti pihenés találkozása egyedülálló atmoszférát teremtett, és már az első évben érezhető volt, hogy a rendezvény komoly turisztikai hatással bír.”

Fotók: Kőmíves András

Nyáresti pillanatok

Zene, koncert minden ízlésnek

Színes, izgalmas nyári programok érkeztek a Halász-kastély parkjába és teraszára 2025 nyarán: klasszikus zene, barokk ragyogás, latin-jazz és bensőséges beszélgetések váltották egymást a csillagos ég alatt. Íme a KastélyKoncertek legjobb pillanatai, melyekre ezúttal is több száz látogató érkezett a Velencei-tó térségéből.

Nyáreleji Mozart

A nyári koncertsorozatot a klasszikus zene örök csillaga, Wolfgang Amadeus Mozart ihlette est nyitotta meg június 14-én. A Concerto Budapest muzsikuszainak előadása a Petőfi Kulturális Program támogatásával valósult meg, és előkészítette a terepet a június végén, a Csajághy Laura Szabadtéri Színpadon megrendezett következő Mozart-gálának, ahol Miklósa Erika operaénekes és a Kvintesszencia Mesteriskola hallgatói adtak feledhetetlen előadást *Mozart és a Múzsák* címmel.

Barokk július

Július 19-én a barokk zene fenséges világát idézte meg a Savaria Barokk Zenekar a kastély parkjában. A koncert különlegességét a két kiemelkedő trombitaművész, Borsódy László és Félegyházi Bence adta, akiket Németh Pál vezényelt. A műsoron olyan mesterek szerepeltek, mint Antonio Vivaldi, Johann Sebastian Bach, Georg Friedrich Händel, Johann Heinrich Schmelzer és Michel-Richard Delalande — a barokk pompáját és ragyogását idézve meg.

Augusztusi forró jazz és soul

Augusztusban a kastély terasza mediterrán hangulatba borult. Horváth Márk gitárművész és barátai egy igazán forró, latin-jazz és soul estére hívták a közönséget. A 9-i koncert különleges vendége a fantasztikus énekes-dalszerző Fehér Lili volt, akinek hangja és kisugárzása azonnal elvarázsolta a hallgatóságot. A zenekar tagjai — Sandor Zsemlye szaxofonon és Antal Oláh ütőhangszereken — virtuóz játékkal teremtették meg a tökéletes nyáresti hangulatot.

Záróetap: esős kultúra

A nyár záróeseménye különleges kulturális pillanat volt: három év után újraindult a *Partitúra Live*, Miklósa Erika, Batta András és Novák Péter nagysikerű műsora. A sorozat új évadának első adását a Halász-kastély teraszán tervezték rögzíteni. A zenei betétekkel tarkított beszélgetés ezúttal a történelmi Magyarország kulturális öröksége, különösen Kárpátalja művészei, fiatal tehetségei köré rendeződött. Bár az időjárás végül áthelyezte az eseményt a Halász Gedeon Eseményközpontba, a meghitt, sírós-nevetős este a közösség megtartó erejéről szólt — arról, hogy „minden határon túl is egy nyelvet beszélünk”. A házigazdák, Miklósa Erika és Batta András mellett a kárpátaljai művészek mélyen megérintették a közönséget — a Partitúra üzenete, a kultúra erejébe vetett hit, ismét életre kelt téhát.

1924–1925

Kárpáti Miklós A velencei Hajdu-strand története

A strandok létesítésének története egyben a tó komolyabb idegenforgalmi kezdetének története is. Tavunk a nemzeti tragédiák sorozata révén került előtérbe: a vesztes első világháború, az azt követő káosz, majd az országcsönkítés okozta nyaralóhely-hiány és az általános elszegényedés értékelte fel az addig lenézett és csak kevesek által látogatott tópartot.

Természetesen voltak előzményei a fürdőéletnek, a tóban megmártózó helyi birtokosoknak mindig is voltak a parton öltöztetésre szolgáló kalyibái, majd a század elején a vasúti megállók teljessé válása több tucatra növelte a Gárdonyiban és Velencén nyaranta szobát bérló nyaralók számát. 1920 után azonban már voltak olyan vállalkozók, akik meg-

látták a lehetőséget, volt fantáziájuk és megvolt az anyagi erejük ahhoz, hogy vonzó strandéletet hozzanak létre a maguk területén.

A Velencei-tó első, balatoni színvonalú strandja a mai velenceifürdői strand helyén (illetve a part vonalának változása miatt annak közelében) nyílt meg 1923 júliusában. A velencei

Hajdu-tanya névadóihoz, a Hajdu-testvérek, közülük is Géza nevéhez fűződik az ötlet és a kivitelezés. A helyszín kiválasztását a jó közlekedés (a régi velencei vasútállomás megléte), a megfelelő talajadottság (főnyes, nem iszapos meder) és nem utolsósorban a saját tóparti birtokrázs (az 1925-ös Gazdacímár szerint közel 900 holdas

— (Megnyílt a velencei Strand-fürdő.)
Ösnádasával, százfőle madárvilágával, különleges halakkal Budapesthez viszonyítva alig egy órányira esik a sokszor emlegetett velencei-tó. Mőrtöldekre terjednek a Sükör-hegy alján a mossze-mossze elnyúló tóvilág vizet, amelynek gyógyerőjű forrását csak az idén kezdtek értékesíteni. Polgár Iván dr., élszteréja tanár, a velencei tó vizének nádvilágának tudós kutatója, már rég tervezte itt a szabadbani gyógyfürdőt, amelyet végre Hajdu Géza Kisvelencei földbirtokos modern vendéglő és Vallinor építésével, parkírozással, 400 méteres strand elkészítésével megvalósított. Székesfehérvári, budapesti és környékbeli vendégek részvételével, akik a településadonoknak személyesen is vendégek voltak, megnyitották a legnagyobb magyar Strand-fürdőt. A velencei strand megnyitására jelen voltak: Wickenburg István gróf, volt főmei kormányzó, neje és leánya, Wenckheim Ferenc gróf, Mannsdorff Géza báró és leánya, Meszlény Pál, öz. Rédey Richárdné, Lutzenbacher Miklós, vitéz Mecser Endréné és leánya, Lutzenbacher Ritta, Kovács István, Bartha N. és neje, Meszlény Boláné és nővére, Kenessey Lenke, Ilona és Margit, id. Korondiné Balla Elvira, Szabó Elemér tábornok orvos dr., Kail Antal dr., Bochkor Gyula dr., Heltay Jenő, Lika László, Szilencsics János, Weichard Valdemár, Pék Gyula, Polgár Iván dr., Tóke István, Kovács István, Korbuly Antal, Szabady András, ifj. Bochkor Béla, Floris Frigyes és neje, Hajdu Géza, Korondi Károly dr., Fedor Gyula és Rákóczi Lajos.

A strand megnyitása: Magyarország 1923. július 5.

velencei birtokuk 7 hold nádassal is rendelkezett) indokolta.

A Hajdu-testvérek 1918 körül kerültek Velencére, de az ország területén több helyen is voltak birtokaik, első-sorban állattenyésztéssel értek el sikereket, velencei mangalicaállományuk például országos híré volt. A testvérek közül a strandalapító Hajdu Géza 1927-ig, azután 1944-ig Hajdu Aladár igazgatta a velencei birtokot.

Korabeli marketing?

Hogy a strandlétesítés ötlete honnan származott, nem tudni, az viszont biztos, hogy a kivitelezés, a strand helyének kiválasztása, a strandolók igényeinek figyelembevétele, a megnyitás megszervezése és hírverése ötletes-séget és nagy céltudatosságot mutat. Nem mulasztották el széles körben terjeszteni a tó vizének gyógyhatását sem.

A régi velencei vasútállomástól 50 méterre kezdődött a 400 méteres parton kialakított strand. Parkosított terület, öltözőkabinok sora, étterem, fedett terasz és ácsolt táncparkett állt a vendégek rendelkezésére. A hirdetések közül tudjuk, hogy rendszeresen játszott a strandon cigányzenekar.

Megnyitó: 1923

Az 1923-as zárt körű megnyitóra nem csak a környékbeli (velencei, gárdonyi, kápolnásnyéki, pettendi) birtokosokat hívták meg, de fehérvári, Fejér megyei tisztviselők s persze a megyei és országos lapok tudósítói is a vendégek között voltak. Jelen volt Polgár Iván, aki 1914-ben megjelent munkájával a tó első monográfiája és idegenforgalmi hasznosításának ötletgazdája volt. Mindenki a legnagyobb elismeréssel adózott a kezdeményezésnek, jó sajtójuk volt, a reklámozás eredményes volt.

A strandon a következő esztendő augusztusában velencei-tavi vízi ünnepélyt rendeztek, csónakdiszító versenyyel, lampionos esti sétahajózással, cigányzenével. Tűzijáték, vacsora és táncmulatság zárta a jótékony célú estet.

A harmincas években a Kisvelencén megindult parcellázás, amiben Hajduékon kívül Beck Lajos is részt vett, a strand számára további fejlődést hoz-

1924–1925

1924–1925

1924–1925 (Forrás: velenceiblog)

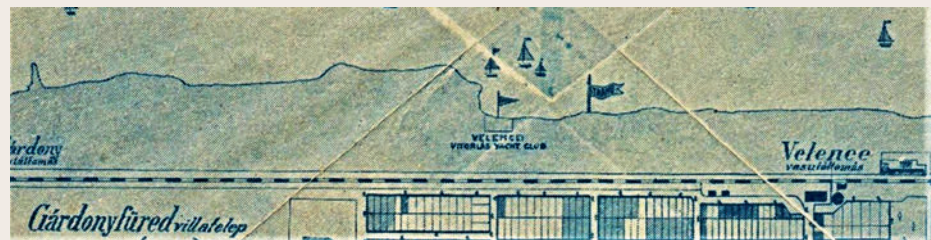
A strand hirdetése: Az Újság 1924. június 8.

1930

1930-as évek eleje

1933–34-es parcellázási térkép részlete a zászlóval jelölt stranddal

1935–1940 között

zott. A telektulajdonosok ugyanis fürdőjogot, ingyenes strandhasználatot kaptak a vásárláskor.

Hajdúék vállalkozó szellemét jól illusztrálja, hogy a harmincas években vásároltak egy nagy bárkát, amire motort szereltek és strandjukról a Sellővel rendszeres sétahajózást indítottak.

Fejlődő infrastruktúra, háborús pusztítás

1940-ben a régi velencei vasútállomástól 2–300 méterre délre megnyílt Velencefürdő elegáns megállóhelye, ami a megközelítést még könnyebbé tette... de az ez évi tavaszi-nyári árvízben a Hajdu-strand épületei – a tóparti nyaralóépületek egy részéhez hasonlóan – összedőltek. Néhány évvel azután, hogy teljesen helyrehozták a víz okozta károkat, elérte a háború a környéket, s az ősztől tavaszig tartó harcok ismét elpusztították.

1945 (és az államosítás) után a nyaralótulajdonosoknak előbb strand-újja-építési hozzájárulást kellett fizetniük, majd, amikor elkészült, megszűnt az örökös fürdőjoguk, csak jegy vagy bérlet váltása után léphettek be. 1950-ben az addig Velencéhez tartozó nyaralótelep jó részét Gárdonyhoz csatolták, az új határt a Meggyfasornál húzták meg, így a strand is Gárdonyé lett. Drasztikus változást a 60–70-es évekbeli mederszabályozás jelentett, ami jóval beljebb tolta a strandot és megváltoztatta addigi képét. Jelenleg a gárdonyi partszakasz fizetős strandja mellett kialakított velencei szabadstrand szolgálja ki a fürdőzni vágyókat.

1932 körül. Forrás: Darabanth

1945 után, libákkal, úgy-ahogy rendbe téve

1958

1960-as évek eleje. Amatőr fotó

Változások

A Hajdu- majd velencefürdői strand mindig is családias volt, jobbra a nyaralótulajdonosok látogatták, változást a Velence Spa és a Korzó felépítése miatt megszűnt vagy lezárt strandok hoztak, ami a velencefürdői strandokra terelte a hétvégi fürdőzők tömegeit. Az utóbbi években az alacsony vízállás ismét „családiassá” tette strandunkat – kell néhány esős év, hogy a tó állapota helyreálljon és ismét a pihenés, játék és találkozások színtere lehessen. ◀

A képekről:

A három színes s egy korai fekete-fehér kép nem sokkal a strand 1923-as megnyitása után készült. Mind a négyet Balogh József kápolnásnyéki dohánytőzsdéje jelentette meg s kettőn a karcolt „Tóth fényk. Knyék” felirat is kivehető – eszerint a fotós és a kiadó is helyi volt.

Az ötvenes évektől kezdve erről a strandról alig jelent meg képeslap, mostohagyerekként leginkább többképes lapokra került fel, de ott is nehezen azonosítható.

A képek zöme saját gyűjteményemből származik, ami nem, azt külön jelzem.

Források:

- Saját kép- és dokumentumgyűjtemény
- Fehér Árpád velenceblogja
- Kupi L: Város volt, város lett (Velence 2004)
- Polgár Iván: A Velencei-tó. Közgazd. tanulmány (Székesfehérvár 1914)
- Arcanum Újságok

„Nem tudtuk pontosan, mire számítsunk. Aztán jöttek az emberek: kíváncsiak, nyitottak, mosolygósak” – avagy megnyílt a Mohl Udvar piaca

Új élet

a régi kapu mögött

A velencei Ófalu szívében, ahol egykor szikvíz pezsgett az üvegekben, ma fényfüzerek alatt barátkozó emberek, helyi borászok és kistermelők találkoznak. A Mohl család öröksége nyüzsgő piactérként született újjá, és rövid idő alatt a Velencei-tó környékének egyik legkedveltebb találkozóhelyévé vált.

A Velencei-tó környékének egyik legjobb híre volt 2025 nyarán a Mohl Udvar piacának nyitása. A hely, amely egykor szikvízüzemként működött, ma új szerepben éli tovább mindennapjait: közösségi térré, ahol helyi termelők, kéz-

művesek, borászok és vásárlók találkoznak. A családi örökségből született kezdeményezés rövid idő alatt a térség egyik legkedveltebb találkozóhelyévé vált. A kezdeményezés motorjai, Győri Zsovák Orsolya, Szelezsán-Ács Anna

és Ács Alíz Veronika közösen álmodták meg a családi birtok új jövőjét. – Júniusban nyitottuk meg a Mohl Udvar, azt a helyet, ahol egykor dédapánk szikvízüzeme működött a velencei Ófalu. Régen a család mindennapjai-

nak volt természetes része a kisparaszti udvar, most pedig arra gondoltunk: mi lenne, ha újra közösségi térként élhetne tovább, persze egy kicsit más formában, a mai igényekhez mérten, de a régi szellemiséggel? – mesélik a szervezők.

Fotók: Mohl udvar szervezői és archívuma, S. Tóttó Rita

Az első piac meglepetéseket hozott a szervezőknek is. – Nem tudtuk pontosan, mire számítsunk. Aztán jöttek az emberek: kíváncsiak, nyitottak, mosolygósak, sok-sok bátorító szó, elismerés érkezett. És nem csak eljöttek, de vissza is jöttek. Azóta is várakozáson felüli az érdeklődés – teszik hozzá.

A piacot havonta rendezik meg, ahol a helyi termelők, borászok és kézművesek mellett közvetlenség és a személyes kapcsolódás kapja a főszerepet. – Mikropiacnak látjuk és olyan lehetőségként tekintünk rá, ahol személyesebben, közvetlenebbül lehet kapcsolatba kerülni azokkal, akik helyben termelnek, állítanak elő egészséges, szívvel-lélekkel készült élelmiszert. Ebben van egyfajta fenntarthatósági szemlélet és etikusság, hogy a helybeli vásárló a helybeli kistermelőt támogatja a vásárlásával – mondják.

A nyári hónapokban az esti piacok különösen hangulatosak voltak: fény-

fűzerek alatt ücsörgős, baráti beszélgetések alakították közösségi térré az udvar. A szervezők azonban nem szezonális piacot álmodtak meg: októberben boros tematikus alkalmat tartottak, decemberben pedig ünnepi vásárral várják a vendégeket. 2026-ra kisebb fejlesztést is terveznek, hogy a piac még kényelmesebb és praktikusabb otthona lehessen a közösségnek.

– Nagyon köszönjük mindenkinek, aki eddig velünk volt – akár csak benézett egy piacra, vagy rendszeresen viszájár – munkájával támogatta a piacot üzemeltető Mohl Udvar Egyesületet, vagy akár csak jó szóval, mosollyal, jelenlétével biztat bennünket. Különösen hálásak vagyunk a családunknak, akik ott vannak mögöttünk, sokszor csendben a háttérben, de nélkülük ez az egész biztosan nem működne így. Jó érzés tudni, hogy ennyien álltok mellettünk. Barátsággal és szeretettel várunk mindenkit legközelebb is! ◀

A Mohl Udvar története

Ha ma belépünk a Halász utca 2. kapuján, friss zöldség, helyi bor és kézműves portékák illata fogad. Nehéz elhinni, hogy ugyanitt száz évvel ezelőtt még szikvíz csattogott az üvegekben, s a lovaskocsik kerekei vitték a szódát a környék kocsmáiba, házaiba.

A Mohl család története Velencén az 1920-as évek végén kezdődött, amikor Mohl Ferenc és testvérei szikvízüzemet alapítottak az akkori Kis utcában. Az üzem alapja egy frissen fűrt ártézi kút volt, a szódásüvegekre pedig a „Mohl Testvérek” felirat került. A vállalkozás gyorsan a helyiek mindennapjainak részévé vált: az emberek ide jártak újratölteni palackjaikat, a család pedig generációkon át biztos megélhetést talált benne.

A második világháború és az azt követő nehéz évek azonban megtörték a lendületet. A háború utáni pusztításból lassan és sok küzdelemmel indult újra az élet: a családi vállalkozásnak is újra kellett épülnie, miközben az egész település igyekezett talpra állni. Az államosítás idején a Mohl-üzem a Földműves Szövetkezethez került, a család tagjai pedig már csak alkalmatossággal dolgozhattak benne. Mégis, a szikvíz ott maradt a mindennapokban egészen a rendszerváltásig – és még azon is túl. A nagyszülők nyugdíjas éveikben is segítették a munkát, a gépek azonban lassan elavultak. Az utolsó szódásüveget a 2000-es évek elején töltötték meg.

Az udvar ezután hosszú ideig némán állt, a gépek pihentek, a család pedig csak emlékezett. Ám a történet nem ért véget: a fiatalabb generációk – Szelezsán-Ács Anna, Ács Alíz Veronika, Zsovák Lóránt, Győri Zsovák Orsolya és családjuk – új életet álmodtak a falak közé. Nem ipari zajjal, hanem közösségi élettel: piaccal, borral, zenével és baráti beszélgetésekkel.

*„Hiszem, hogy mindannyian,
akik részt veszünk ezen
az ünnepségen, egy történelmi
kapun fogunk áthaladni”*

ÚRNAPJA A VÍZEN

A Velencei-tó 2025 nyarán új hagyománnyal gazdagodott: először tartottak vízi Úrnapi körmenetet a tavon. A különleges esemény során a hívek csónakokon és vitorlásokon kísérték az Oltáriszentséget, így a Velencei-tó vizén is megszületett az ünnep új, felemelő formája.

Fotók: S. Tóttó Rita

Az Úrnapija a katolikus keresztény egyház egyik legszebb és legbensőségesebb ünnepe. Az Úr Szent Testének és Szent Vérének főünnep, vagyis az eucharisztia, a szentáldozás csodájának megünneplése. A hagyomány szerint ezen a napon a hívek körmenetben vonulnak végig a településen: az Oltáriszentséget – az ostyában jelen lévő Krisztust – viszik körbe, virágokkal díszített oltároknál és virágszőnyegekkel borított útvonalon. Az úrnapi körmenet a hit, a közösség és a hála közös megvalósítása, amelyben a természet és az emberi szépség is az ünnep részévé válik.

Ezt a mély hagyományt új formában, a Velencei-tó vizén ünnepelte meg 2025 nyarán a helyi római katolikus plébánia. Az ötlet különleges módon született: egy hívő emlékeztette Récsi Norbert atyát az 1938-as budapesti Eucharisztikus Kongresszusra, amikor a Dunán tartottak körmenetet. Felmerült a kérdés – miért ne lehetne hasonlóan felemelő módon, a Velencei-tó hullámain is megünnepleni az Úrnapiját?

A gondolat azonnal lelkesedést váltott ki, és a plébános, valamint segítői hónapokon át szervezték az eseményt. 2025 június 22-én végül valóra vált az álom: a tó történetében először vízi körmenet indult, ahol a hívek csónakokkal, vitorlásokkal és kajákkal kísérték a papot és az Oltáriszentséget szállító hajót. A vízen zajló menet látványa – a virágokkal feldíszített hajók, a csendes imádság, a ragyogó nyári fények és a közösség egysége

– történelmi és felemelő pillanatot hozott a tó életébe.

Récsi Norbert atya a szervezés idején így fogalmazott: „Hiszem, hogy mindannyian, akik részt veszünk ezen az ünnepségen, egy történelmi kapun fogunk áthaladni.” Szavai valóban beteljesültek: az első vízi Úrnapi a Velencei-tavon új hagyományt és maradandó élményt teremtett a helyi közösség és a hívők számára. ◀

Menni az égi jel után

Czeilinger Izabella, az oszakai világkiállításról: „óriási szakmai és emberi élmény”

Velencéről indult, a Velencei-tó partján edzett, dalolt és nőtt fel – innen vezetett az útja egészen Japánig. Czeilinger Izabella népi énekes a 2025-ös oszakai világkiállítás magyar pavilonjának egyik meghatározó hangja volt, több száz előadásban képviselte a magyar kultúrát. A Velencei-tó magazinnak mesélt tóparti és az óceánban megélt élményeiről, valamint arról is, miért volt jó magyarnak lenni Japánban.

– Mi köti a Velencei-tóhoz és Velencéhez?

– A családommal 2016-ban költöztem Velencére. Itt jártam a Zöldliget Magyar–Angol Két Tanítási Nyelvű Bap-

tista Általános Iskolába, hatodik osztálytól kezdve már itt fejeztem be az általánost. Nagyon szerettem az iskolát és az itt töltött mindennapokat. A Velencei-tavon kajakoztam, versenyszerűen

az általános iskola végéig. Rengeteg barátom és ismerősöm él itt, akikkel a mai napig tartom a kapcsolatot. Velence és a tó számomra tényleg a családi otthont jelentette.

– Mit adott a Velencei-tó a sport szempontjából?

– Már Százhalombattáról hoztam magammal a kajakozást, a Dunán kezdtem, de az igazi sikereket Velencén

értem el. Átíratkoztam az akkor még VVSI néven működő egyesületbe, ahol Major Ildikó volt az edzőm. Nagyon kemény, ugyanakkor rendkívül jó hangulatú edzések voltak. A nyaraim nagy részét a tó partján töltöttem edzőtáborokban. Bár ma már Kovács Katalin Kajak-Kenu Akadémiának hívják és teljesen megújult, én még szerényebb körülmények között, de hatalmas szeretettel és lendülettel sportoltam azon a telephelyen. Életre szóló barátságok és élmények kötnek ide.

– Miért választotta végül a népzenet a sport helyett?

– Nagyon nehéz döntés volt. A zenélés és az éneklés már egészen kis koromtól az életem része volt. A döntést végül az billentette meg, hogy egy díjátadón Kneifel György tanár úr megszólított, mert már hallott énekelni, és nagyon szerette volna, ha a Hermann László Zeneművészeti Szakgimnáziumba mennék tanulni. Ezt én és a családom is „égi jelként” éltük meg. Az edzőim is támogatták a döntést, hiszen ilyen lehetőség nem adódik minden nap. Bár nagyon szerettem a kajakozást és abban is volt jövő, mégsem akartam feladni a zenét. A sportot ma sem hagyom abba teljesen: túrázom, kondizom, régi edzéstársakkal is szoktam mozogni. De úgy érzem, jól döntöttem, hogy a népzene felé fordultam – mindig is szívügyem volt.

– Hogyan alakult az élete azóta, merre tart most?

– Elvégeztem a Hermann László Zeneművészeti Szakgimnáziumot, jelenleg a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem negyedéves hallgatója vagyok népi ének–népzeneelmélet szakirányon. Ez egy 5+1 éves képzés. Egyszerre készülünk előadóművészi és pedagógusi pályára. Szeretnék gyerekeket tanítani, átadni a magyar néphagyományt és a közös muzsikálás örömeit, mert hiszem, hogy ez közösség- és lélekformáló erő. Emellett előadóművészként is szeretnék működni, hogy minél több emberhez eljuthasson a hagyományos népzene gazdagsága. Még három évem van az egyetemen, de nagyon szeretem, rengeteget fejlődöm.

– Hogyan jutott ki a 2025-ös oszakai világkiállításra?

– Pál István „Szalonna” álmodta meg a pavilon zenei koncepcióját, ő és zenekara kerestek népi énekeseket.

Bartha Zsófia közvetítésével került a nevem Váci Bencéhez, az immerzív produkció rendezőjéhez. A magyar pavilon állandó műsorához kerestek énekeseket, a „Tavaszi szél vizet áraszt” című népdalra épült az egész előadás. A harmadik turnusban vetünk részt hat másik lánnyal, mi „zárjuk” a pavilont. Körülbelül 320 előadást énekeltem. Nagyon megterhelő volt a monotonitás miatt, de óriási szakmai és emberi élmény. Bejártam Kiotót, Hirosimát, szentélyeket, templomokat látogattam, még az óceánban is fürödtem egyszer. A japán kultúra teljesen lenyűgözött.

– Milyen érzés volt Japánban magyarnak lenni?

– Csodálatos! A magyar pavilon fantasztikus csapat volt, mindenki tud-

Csodálatos érzés volt Japánban magyarnak lenni, árulta el Izabella

ta, kik vagyunk és mit csinálunk. Amikor elmondtam, hogy a magyar pavilon énekesek vagyok, mindenki lelkes lett – japánok és más országok pavilonjai-

nak dolgozói is áradoztak az előadásunkról. Nagyon büszke voltam arra, hogy magyar vagyok, és ennek a különleges produkciónak a része lehettem. ◀

Nehéz, de jó döntés volt az út, amit Czeilinger Izabella választott magának

Fotók: Czeilinger Izabella saját archívuma

Szenzációs kiállítás a Halász-kastélyban

Agyagkatonák – Az első kínai császár halhatatlan őrei

A kápolnásnyéki Halász-kastély idén advent első vasárnapján, november 30-án különleges titokra nyitott kaput: a szegedi Móra Ferenc Múzeummal együttműködésben megnyíló tárlat az ókori Kína lenyűgöző világát idézi meg. A kiállítás középpontjában a történelem egyik legnagyobb régészeti szenzációja áll – az első kínai császár, Csin Si Huang-ti legendás agyagkatonái, akik több mint kétezer éve őrzik uruk sírját az öröklét birodalmában.

Agyagkatonák, kiállításrészlet, Szeged

A látogatók megtudhatják, miként lelték 1974-ben, Senhszi tartományban ezekre a csodálatos szobrokra, amikor egy helyi földműves kútásás közben egy életnagyságú agyagkatonára fejére és egy bronz nyílhegyre bukkant. A felfedezés hamarosan a 20. század egyik legjelentősebb régészeti eseményévé vált: a föld mélyén egy egész hadsereg, több ezer harcos, ló és harci szekér tárlt a régészek szeme elé. A kutatások máig tartanak, és a becslések szerint mintegy nyolcezer katona pihen a föld alatt – mindegyik egyedi arcvonásokkal, testtartással és rangjuknak megfelelő öltözetben.

Agyagkatonák, kiállításrészlet, Marosvásárhely, 2025

Agyagkatonák, kiállításrészlet, Arad, 2024

Agyagkatonák, kiállításrészlet, Szeged

A Halász-kastély új kiállítása most közel ötven, az eredetiekkel megegyező helyszínen, módon: ugyanaból az agyagból és technikával készült szobrot mutat be. A látogatók nemcsak a híres agyaghadserget láthatják testközelből, hanem bepillantást nyerhetnek az ókori kínai birodalom mindennapjaiba, a császárkori hatalom fényébe és misztikumába is.

A tárlat nemcsak a történelem szerelmeseinek szól: interaktív elemekkel, látványos installációkkal és gyermekfoglalkoztatóval is várja a családokat. A látogatók különleges kulturális élmény részesei lehetnek, ahol a tudomány, a művészet és a múlt tisztelete találkozik. Lépjen be a császár birodalmába, ahol az idő megállt, és a hűség sereg ma is csendben vigyázza urának örök álmát. Fedezze fel az ókori Kína varázslatos titkát a Halász-kastélyban! ◀

A tárlat a kastély nyitvatartási idejében
2025. november 30.
és 2026. április 2.
között várja látogatóit.

TÁRSASÁGI VADÁSZRANDEVÚ

– KÉPEKBEN

A 2025-ös Vadászrandevűn köszöntötte a résztvevőket L. Simon László házigazda, Fejszák Tamás séf, gasztronómiai projektmenedzser, a zsűri elnöke, Miklósa Erika operaénekesnő, a zsűri tagja, Rodics Eszter, a Halász-kastély igazgatónője, Radu Morar a Fishing&Hunting csatorna tulajdonosa, valamint Podhorszki István polgármester is

Áfonya, vaddisznó és dió

Velence és a Gulyás csárda ízei a tányéron

Ebben a győztes fogásban minden falat a természetet idézi: a lassan puhára főtt vaddisznóhús mély aromája, az erdei gombák földes illata, az áfonya enyhén édeskés frissessége és a vajjal gyúrt, diós morzsába forgatott házi nudli puha, otthonos melege. A Társasági Vadászrendvű győztes csapata megosztotta titkos receptjét a Velencei-tó magazin olvasóival, melyből kiderül: nem kell túlbonyolítani semmit, csak hagyni, hogy a jó alapanyagok szóljanak a maguk nyelven – mert ez nem csak egy versenyen, de az otthon ünnepi asztalán is aranyt ér.

Októberben ezúttal is gasztronómiai randevúra várták a vadászokat a kápolnásnéki Halász-kastély parkjába. A 2025-ös, jubileumi Társasági Vadászrendvű versenyzői izgalmas és ízese vadételekkel örvendeztették meg a zsűrit és a látogatókat.

A győztes étel: áfonyalekváros, erdei gombás vaddisznó ragu sós-diós nudlival

A szoros versenyből a velencei önkormányzat csapata jött ki győztesen. A diadalt egyrészt a gárdonyi Gulyás csárda konyhafőnökének köszönhetik, aki titkos receptjét adta a csapatnak, másrészt pedig a szorgos kezeknek, amelyek életre keltették a receptet. A zsűri egybehangzóan dicsérte az étel harmóniáját, az omlós vaddisznó húst, a vörösbort és áfonya által adott mély, gyümölcsös karaktert, valamint a nudliban megbúvó diós morzsa kellemesen házas, mégis ünnepi ízét. Rusztikus és elegáns fogás készült tehát a velencei standon: igazi meleg őszi fogás.

Ahogy a konyhában készül

A ragu alapját a finomra vágott, lassan pirított hagyma adta, amelyre a kockákra vágott vaddisznóhús került. A húsnak először szépen színt engedtek, majd a pirítás után érkeztek a karakteradó elemek: a kissé megtört borókabogyó, a paradicsompüré és az erdei fűszerek. A lassú, türelmes főzés tette igazán puhává a húst. Amikor elérkezett a pillanat, vörösbort és áfonyalekvárt került a lábasba, amelyek nemcsak mélységet és színpompát, de selymes édességet is hoztak a raguba. A végén a külön megpirított erdei gombákkal teljesedett ki az étel aromája.

A köret, a sós-diós nudli hasonló szeretettel készült. A héjában főzött burgonya pihent, majd áttörés után liszttel, tojással és vajjal gyúrták tésztává. Kézzel sodort nudlikat forró vízben főztek ki, majd a végén pirított zsemlemorzsával és illatos, darált dióval forgatták össze. A diós morzsa barátságosan körbefogta a nudlikat, és tökéletes egyensúlyt hozott a ragu ízvilágával. ◀

Fotó: Kőmives András

Hozzávalók (10 főre)

A RAGUHOZ:

- 2,5 kg vaddisznócomb vagy -lapocka
- 1 kg vöröshagyma
- 8 gerezd fokhagyma
- 1 kg erdei gomba mix
- 20 g kakukkfű
- 6 db babérlevél
- 5 g borókabogyó
- 2 g szegfűbors
- 1 g zöldbors
- 10 g só
- 0,2 l vörösbort
- 50 g áfonyalekvár
- 50 g paradicsompüré
- 0,2 l étolaj
- 2 g csombor

A SÓS-DIÓS NUDLIHOZ:

- 2 kg burgonya
- 1 kg finomliszt
- 3 db tojás
- 150 g vaj
- 200 g darált dió
- 500 g zsemlemorzsa
- só ízlés szerint

Főszезon a Csajághy Laura Szabadtéri Színpadon – a legjobb pillanatokkal

Teltház, nyári naplementék és emlékezetes előadások – így telt a 2025-ös szezon a kápolnásnyéki Csajághy Laura Szabadtéri Színpadon. A közönség idén is nevethe-
tett, meghatódhatott vagy éppen együtt énekelhetett a művészekkel az emlékeze-
tes előadásokon. A Csajághy ma már a térség elsőszámú kulturális találkozóhelye,
melynek programjait helyiek, nyaralók egyaránt várják minden esztendőben. Íme
a nyár legszebb pillanatai, képekben is!

Fotók: Kőmives András

A 2025-ös nyári szezonban ismét
emlékezetes előadások érkeztek
a Csajághy Laura Szabadtéri
Színpadra. Az évadot a lendületes
Godspell musical nyitotta, amely
modern köntösben mesélte el
Máté evangéliumának történetét,
Csiszár István főszereplésével.

2025. június 21.

Godspell

Ezt követte a különleges *Mozart és a Múzsák*
gálakoncert, ahol Miklósa Erika és az általa vezetett
Kvintesszencia Mesteriskola hallgatói érzelmekben
gazdag zenei utazásra hívták közönségüket.

2025. június 27.

Mozart és a Múzsák

A nevetés sem maradt el:
Goldoni klasszikusa, a *Mirandolina*
Szulák Andrea főszereplésével
gondoskodott a jókedvről,...

2025. június 28.

Mirandolina

2025. július 12.

Lánybúcsú

...míg a Republic-dalokkal
átszótt *Lánybúcsú* musical könnyed,
mégis megható pillanatokkal
varázsolta el a nézőket.

A 2025-ös évad igazi kulturális csemege volt ezúttal is: a csillagos ég alatt megelevenedő történetek, a pergő párbeszédek és a kitűnő színészi játék felejthetetlen pillanatokot kínáltak minden korosztálynak.

KÉT ÉVTIZEDE A VELENCEI-TÓ TÉRSÉGÉNEK SZOLGÁLATÁBAN

Velencei-tavi Kistérségért Alapítvány

TEVÉKENYSÉGEINK:

- a kápolnasnyéki Halász-kastély felújítása és üzemeltetése
- kiállítások rendezése
- a Szűcs Galéria létrehozása Kápolnasnyéken
- a Miska-husár fenntartása Pákozdon
- a Velencei-tó Magazin kiadása
- a Velencei-tavi Könyvtár könyvsorozat megjelentetése
- a Velencei-tavi Irattár fenntartása
- a Velencei-tavi Turisztikai évadnyitó rendezése
- a Fejér megyei irodalmi emlékfal létrehozása a Gárdonyi Géza Emlékháznál
- a Velencei-tóért díj alapítása és adományozása
- számtalan köztéri alkotás állítása (a sukorói Kolonics-szobortól az agárdi szabadstrand előtti sétány szoborsoráig)
- szabadulószoza működtetése a Halász-kastélynál
- biciklis pihenőhelyek kialakítása a Velencei-tótól Bodajkig
- közreműködés a Bence-hegyi kilátó tervpályázatában

**KÉRJÜK, TÁMOGASSA A MUNKÁNKAT ADOMÁNYAIVAL,
ILLETVE SZEMÉLYI JÖVEDELEMDADÓJA 1%-ÁVAL!**

Bankszámlaszám: 10100716-58512600-01000006

Adószám: 18498875-2-07

Forralt bor újragondolva: velencei-tavi fehérből

Ragyogó és friss, fűszerekkel a tóparti lankákról

A Velencei-tó környékén a nyári fürdözések öröme és a madárrezervátum békéje mellett a borvidék különleges mikroklímája és finom, friss bora is vonzza a kikapcsolódni vágyókat. Bár sokan a forralt bort inkább a testes, fűszeres vörösborokkal azonosítják, a velencei-tavi borok – főként fehér- és rozé boraik – izgalmas, illatos és elegáns alternatívát kínálnak az őszi-téli időszak kedvenc italához.

Fotó: S. Tóttó Rita

Velencei-tavi fehér forralt bor

Elkészítési idő: 20 perc

Adag: 4 főre

Elkészítés:

- Öntsük a bort egy lábasba, adjuk hozzá a cukrot, a fűszereket és a narancs-szeleteket.
- Melegítsük lassú tűzön, de ne forraljuk – csak addig, amíg a cukor teljesen elolvad és az ital átveszi a fűszerek illatát.
- Fedjük le, és hagyjuk pihenni 5-10 percet, hogy az ízek összeérjenek.
- Szűrjük le, majd forrón, narancsszelettel vagy egy kis fahéjrúddal díszítve tálaljuk.

Hozzávalók

- 1 üveg (0,75 l) velencei-tavi olaszrizling vagy zöld veltelini
- 3 evőkanál cukor (vagy méz, ízlés szerint)
- 1 db narancs, karikákra vágva
- 1 db fahéjrúd
- 4–5 szem szegfűszeg
- 1–2 db csillagánizs
- egy csipet szerecsendió
- opcionálisan: egy kevés gyömbér vagy almalé a lágyabb ízekhez

Tipp: A velencei-tavi borok természetes savassága miatt bátran lehet kevesebb cukrot használni – így a forralt bor frissebb, elegánsabb marad, és jobban megőrzi a bor eredeti karakterét.

A tó és a hegy találkozásánál születő borok

A velencei-tavi borvidék az Etyek-Budai borvidék déli része, ahol a dombvidéki és sík területek egyaránt jelen vannak. A tó közelsége sajátos éghajlatot teremt: a mérsékelt kontinentális időjárás kiegyenlített hőmérsékletet és frissítő fuvallatokat biztosít, melyek segítik a szőlő savainak megőrzését. Ez a savhangsúlyosság a helyi borok legnagyobb erőssége – és épp ez teszi őket kiváló alapanyaggá a forralt borhoz is.

A dombok löszös és homokos talaja finom ásványosságot ad a boroknak, a tó párafehéi pedig lágyítják a napfényt, így a szőlőszemek lassan, de egyenletesen érnek. Ennek köszönhetően a borok nem nehezek vagy alkoholban gazdagok, inkább frissek, gyümölcsösek és elegánsak.

Fehérborral a forralt bor új arcáért

A velencei-tavi borvidéken az olaszrizling, a zöld veltelini és a rajnai rizling a három legjellemzőbb fajta. Ezek mindegyike hordozza a különleges forralt borhoz szükséges élénk savakat és illatgazdagságot. Az olaszrizling diszkrétan mandulás, virágos karaktert ad, amely szépen harmonizál a fahéjjal és szegfűszeggel. A zöld veltelini friss, citrusos, enyhén fűszeres – ideális, ha valaki nem szereti a túl édes forralt bort. A rajnai rizling pedig finom barackos, mézes jegyeivel selymesebbé, gazdagabbá teszi az italt.

A reduktív technológiával készült, fiatal Velencei-tavi borok illatintenzitása és fesszes sava segítenek megőrizni a forralt bor frissességét, a fűszerek pedig – ha jól választjuk meg őket – kiemelik a bor természetes aromáit.

Egy korty melegség a tó partjáról

Ha egy hűvös estén a Velencei-tó lankáin sétálunk, könnyen el tudjuk képzelni, milyen jól esne egy csésze forró ital a kézben. A tóparti szőlők nedűiből készült forralt bor ráadásul nem vásári édességre emlékeztet: finom, fűszeres, harmonikus ital a végeredmény, melyben a bor valóban megmutathatja magát. ◀

Természetközeli feltöltődés az Ökoturisztikai Központban

A Velencei-tótól alig félórányi autóútra, Soponyán várja látogatóit az Ökoturisztikai Központ, amely ideális célpont mindazoknak, akik a természetben keresnek nyugalmat és élményeket. A több mint ezer hektáros erdős-tavas környezet kirándulók, családok és csoportok számára is változatos programokat kínál.

Egy világrekordnak állít emléket az alkotás Soponyán

Fotók: Vadex

Soponya: történelem és természet

A Velencei-tótól mindössze egy karnyújtásnyira, a Sárvíz völgyének szívében bújik meg Soponya. Az egykori főúri kastély árnyas parkja, a vadregényes sárréti vizek és a hagyományörző közösség mind-mind felfedezésre várják azokat, akik a tó környéki kiruccanásukat különleges élményekkel egészítenék ki.

A Velencei-tó partjáról délre található Soponya, a Fejér vármegyei Nyugat-Mezőföld egyik gyöngyszeme. A település több mint hétszáz éves múlttal büszkélkedhet – igazi varázsát azonban, a régi krónikákon túl a mai élmények adják.

A falu legimpozánsabb látnivalója kétségtelenül a Zichy család 18. században épült kastélya és a hozzá tartozó hatalmas angolpark. Bár a kastély nem látogatható, a park árnyas fái között sétálni különleges időutazás: Pollack Mihály klasszicista kertépítészeti elképzelései, a régi források és a hajdan díszes kertek nyomai ma is felsejlenek a tájban. Tavasszal a téltemető virágzása sárga szőnyegként borítja el a ligeteket, látványával az ország egyik legkülönlegesebb természeti élményét kínálva.

Akik a természet közelségére vágnak, nem hagyhatják ki a Soponya-Csősi Sárrétet sem. A több mint ezer hektáros védett terület igazi „vadvisz-ország”: nádasai, rétjei és erdősegei számos védett madárfajnak adnak otthont. Nem véletlen, hogy a gémtelpek és a vonuló madarak megfigyelése országos hírűvé tette a vidéket. A területhez kapcsolódó Ökoturisztikai Központ interaktív módon mutatja be a sárrét titkait, így a családos látogatók számára is élményt nyújt. Ugyanakkor nemcsak a múlt és a természet miatt érdemes kitérőt tenni ide: a település pezsgő közösségi élete és hagyományai is vonzzák az érdeklődőket. A Szent György-napi vigasságok, a szüreti felvonulás vagy éppen a Soponyai Napok igazi falusi hangulatot teremtenek, ahol a vendég is rögtön otthon érezheti magát.

A terület különlegessége a nagyvadbe-mutató kert, ahol testközelből ismerkedhetünk meg a hazai vadállomány-nal. Tavasszal a medvehagyma-gyűjtés, más évszakokban az erdei bogók felfedezése teszi izgalmassá a sétákat. A gondozott túraútvonalak gyalogosan és kerékpárral is bejárhatók, így mindenki megtalálja a számára megfelelő kapcsolódási formát.

Előzetes bejelentkezés alapján a látogatók bepillantást nyerhetnek a Vadászati Múzeum kincseibe, ahol a vadgazdálkodás hagyományait és értékeit mutatják be. Ugyancsak előzetes egyeztetéssel van lehetőség étkezésre a Fácános Vadászház és Rendezvény-

központban, amely híres vadgasztronómiai fogásairól és a környék ízeiről. Igény esetén akár bográcsoszára is van lehetőség, amely különösen kedvelt a csoportok és baráti társaságok körében.

Legyen szó családi kirándulásról, baráti túráról vagy csoportos programról, Soponya és az Ökoturisztikai Központ minden évszakban különleges élményt nyújt. A természet közelsége, a változatos látnivalók és a gasztronómiai élmények egyaránt hozzájárulnak ahhoz, hogy a látogatók feltöltődve térjenek haza. ◀

További információ: facanosvadaszhaz.vadex.hu

A Sárvíz völgye remek kirándulólhely, bárholnan érkezik az ember

A természet minden évszakban csodálatos a soponyai erdőben

HIRDETÉSI TARIFÁK

Érvényes: visszavonásig

FELÜLET	LISTAÁR (NETTÓ)
B2	650.000,- Ft
B3	650.000,- Ft
B4	1.500.000,- Ft
Belív 2/1	700.000,- Ft
Belív 1/1	400.000,- Ft
Belív 1/2 (álló)	200.000,- Ft
Belív 1/2 (fekvő)	200.000,- Ft
Belív 1/3	130.000,- Ft
Belív 1/4	100.000,- Ft

FELÁRAK ÉS ENGEDMÉNYEK

SZÖVEGOLDALI FELÁR:	50%
SZPONZORÁLT SZERKESZTŐSÉGI TARTALOM:	50%
TECHNIKAI KÖLTSÉG:	15%

HELYFOGLALÁSI ÉS ANYAGLEADÁSI INFORMÁCIÓ

A kiadvány 10 ezer példányban jelenik meg. A kész anyagokat 15 Mb terjedelemben e-mailben, JPG, TIF vagy PDF formátumban, 300 dpi felbontásban, CMYK színbontásban, proof csatolásával tudjuk elfogadni.

VELENCEI-TÓ – Kulturális, idegenforgalmi, gasztronómiai, gazdasági magazin. Megjelenik évente kétszer, illetve tematikus számokkal alkalmanként. Kiadja a Velencei-tavi Kistérségért Alapítvány, 2475 Kápolnásnyék, Deák Ferenc utca 10., Telefon: +36-30 211-1846, www.velma.hu, e-mail: szerkesztoseg@velma.hu. ISSN 2677-0504. Megjelenik 10 000 példányban. Hirdetésfelvétel a szerkesztőség elérhetőségein lehetséges.

AGYAGKATONÁK

AZ ELSŐ KÍNAI CSÁSZÁR
HALHATATLAN ŐREI

Szenzációs kiállítás a kastélyban

2025. november 30 – 2026. április 2.

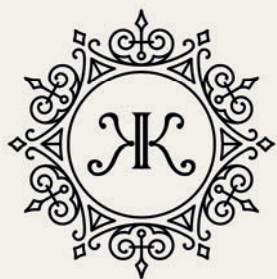
A kiállítás a kastély
nyitvatartási idejében látogatható:
www.halaszkastely.hu

2475 Kápolnásnyék,
Deák Ferenc utca 10.
+36 21 292 0471
info@halaszkastely.hu

HALÁSZ
KASTÉLY
KÁPOLNÁSNYÉK

KASTÉLYKERT ÉTTEREM

Családi események • Céges rendezvények • Elegáns helyszín
Teljeskörű szolgáltatás • Kedvező árak • Helyi alapanyagok

Asztalfoglalás:

judu@judu.hu

+36 30 200 0418

Nyitvatartás

csütörtök 11:30-21:00

péntek 11:30-21:00

szombat 11:30-21:00

vasárnap 11:30-15:00

Keressen minket bizalommal, legyen a vendégünk.

2475 Kápolnásnyék, Deák Ferenc utca 8.